

OBČASNÍK

Agape Brno

Hluboká 5, 639 00 Brno
tel./fax: 543 213 006, e-mail: agape.brno@tiscali.cz
www.agapebrno.cz

Čtvrté číslo
říjen 2005

Vážení přátelé, dostává se Vám do rukou poslední číslo Občasníku v tomto roce. Věříme, že jsme Vám, tak jako v loňském roce, opět přinesli spoustu podnětů k zamyšlení a že Vám byl Občasník alespoň některými názory ku prospěchu. My Vám naopak děkujeme za přízeň, za spoustu příspěvků a dotazů. V roce 2004 jsme evidovali téměř 500 předplatitelů, letos - přestože přibyla spousta nových, v konečném efektu jich bylo o něco méně - 420. Nemyslíme si, že tato čísla mají výraznější výpovědní hodnotu, neboť je nám jasné, že Občasník se šíří mezi lidmi i jinou cestou (půjčováním, množením ap.), i když takhle se nestane nikdy skutečným periodikem či dokonce časopisem. Příští číslo Občasníku by mělo vyjít v lednu příštího roku.

Píší nám naši čtenáři

• Vážení pane Staňku, chtěla bych Vám krátce poděkovat za Vaše neustálé vysvětlování a vychovávání posluchačů a čtenářů k spontánně žité sexualitě. Já jsem sama až donedávna žila v podvědomé hypnóze kombinované asi z katechismu a moderní sexuologie, ze které není lehké vyvážnout, protože odděluje sexualitu od denního života a od radosti (tím, že ji staví do divné role). Teprve až pochopením, že v upřímné lásce není nic špatného a že je potřeba tělesnou lásku naopak včlenit do celého dne, jí dává nezastupitelný význam, a člověk se jí přestane bát. Je to vážná věc. **Podle mého pozorování - mnoho, zvláště mladých maminek, pocítí první krizi sexuality na mateřské dovolené.** Jsou v koloběhu povinností, a při hypnóze výše uvedené je to nepřekonatelný problém. Takové ženě při pomyšlení na jediný známý „uzlovský“, sex přejde veškerá chuť na sexualitu obecně a začne se manželovi vyhýbat a bojí se ho i dotknout, také má obavu, aby se ještě více neunavila, protože „uzlovský“ sex unavuje už při pomyšlení na něj. Když však pochopí, že upřímná pozornost k druhému, myšlenky pro jeho radost, masáž jeho bolavých nohou nebo zad, všechno, je přenos energií z jednoho na druhého a je to vlastně vyjádření lásky činem, tak se ta tělesnost a sexualita octne v úplně jiném světle, vypluje na povrch její důležitost pro manžele a rodinu, i celou společnost. Protože se nemusí uzavírat a skrývat před světem do noční zamčené ložnice, ale může se doma vyjevit spontánně kdykoliv a může být stále nová a jiná. Velmi pomůže, když se pochopí, že v lásce vyčerpává jen nízký chtíč a sobectví, a pravá upřímná láska že doplňuje a únavu odhání. A že je potřeba vyhodit všechny sexuologické příručky, neboť je píší chudáci, a radovat se ze své individuality. To je to, co těm maminkám schází, a proto jsou nešťastné, a ti jejich manželé jsou nešťastní také (a odstrčení). Maminky se srocují a společně probírají svou nechuť k sexualitě, připadají si špatně, protože nejsou podle příruček. Přitom na nich nic špatného není, jenom to všechno špatně chápou. Kéž by Vaše poselství pochopilo co nejvíce lidí a co nejvíce lidí vedlo tak své děti. Vaše Petra H.

• ...Chtěla bych ještě připojit vlastní zkušenost s naším pejskem. Máme německého ovčáka Goodyho, je moc hodný, na všechny. Asi před měsícem manžel vzal Goodyho k veterináři. Stačilo, že se doktorka přiblížila a začala na něj mluvit, a on začal tak hrozně nepřátelsky vrčet, že to manžel ani já nikdy nepamatujeme. Div že nevlýtly okenní tabulky z oken. Úplně mu zčervenalo oční bělmo (to měl pak červené až do druhého dne) a cenil zuby, vrčel a štěkal. Na rentgen ho musela ta doktorka uspat, a když usínal, tak mu řekla: „Nebojuj, chemie je silnější“, a myslela, že tím manžela kdovíjak oslní. Manžel ten den z kliniky odešel s velkou ostudou, že má zlého psa. Když mi tohle pak doma řekl, začala jsem se domnívat, že ta doktorka jednala k pejskovi povýšeně a bez lásky, což on neunesl a měl strach, který ho vedl k útoku. Když jsme nyní museli jít s Goodym opět na veterinu, na očkování, obávali jsme se, jak to bude. Vypravili jsme se proto na jinou kliniku, a celá rodina si dělala starosti, aby se tolik nebál. Lékařka byla hodná, pejska utěšovala. On si ani nevšiml, že ho mezi řečí naočkovala, a celou dobu byl zcela klidný. **Zvířátka opravdu potřebují od nás lidí důstojné jednání a naši empatii, úctu a lásku, jinak velmi trpí.**

• Se zájmem a potěšením čtu každé číslo Vašeho časopisu. I když jsem si Občasník objednala až tento rok, už mi přirostl k srdci a těším se na každé nové číslo.

Chtěla bych se podělit o zážitek, který se mi stal po vydání druhého čísla. Je tam **obrázek p. Brzobohatě na posílení vitality a obranyschopnosti pro jarní období.** Začala jsem k této kresbě přikládat ruce a pokaždé jsem cítila v rukou pulzovat energii. (Ruce jsem nepřikládala každý den - někdy nebylo kdy, jindy jsem na to pozapomněla.) Jednou jsem měla v práci mimořádně spoustu práce. Bylo to již po obědě, když jsem si šla trošku odpočinout a vzala si obrázek, zavřela oči, vypnula mysl a přiložila k obrázku ruce s prosbou o načerpání energie. V místnosti jsem byla sama. Chvilí jsem tak seděla a potom jsem přes zavřené oči uviděla velké množství malých barevných hvězdiček (od bílých, žlutých, červených přes zelené a modré). Bylo to něco krásného (byly to energie?).

Něco podobného jsem již jednou zažila. Bylo to při čtení knihy od J. Staňka a J. Brzobohatě - Svatý grál a energie života. Děkuji, že jsem Vás našla....

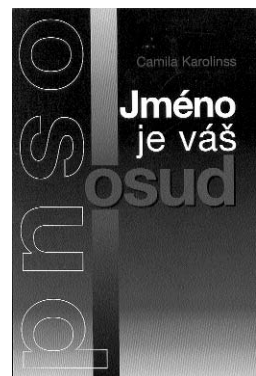

Recenze knih

• Při této příležitosti oslovuji pana Staňka, jestli se setkal a přečetl knihu od Gisela Weigl a Franz Wenzel: Karma, smrt a umírání. Prosim o uveřejnění Vaší recenze v Občasniku. Tato kniha mně osobně pomohla úžasným způsobem překonat smrt otce, o kterého jsem se starala 6 roků od smrti matky. Byli jsme velmi spjatí už tím, že byl odkázaný na moji pomoc, píchání inzulinu, koupání, oblékání. ...Zajímavě, že týden před jeho smrtí jsem doslova pociťovala na fyzické úrovni zvláštní intenzivní bolest, jako bych měla 86 roků a všechny jeho bolesti - klouby, ochabnutí svalů, těžké dýchání, totální vyčerpanost a chyběl mi jakýkoliv smysl života. Ptám se pana Staňka: Je to náhoda? A nebo se to dá nějak vysvětlit?

Odpověď: Knihu jste mi neposlala a já jsem se k ní sám nedostal. Jestliže Vám ale pomohla v době ošetřování otce, je dobrá. Nutnost ošetřování náhoda nebyla. Péči o fyzické tělo jste si rozvinula do té doby oslabenou duševní ženskou vibrací. Vcítování rozvinulo Vaši schopnost vcítění se do duše muže i do těla nemohoucích. To aktivuje hledání smyslu života mimo živočišný rozměr člověka. Díky tomu jste tam, kde jste. Přenášení bolesti na Vás bylo způsobeno jeho vnitřním upoutáním k Vám. Bylo telepatické. Současně jemu uvolňovalo tíživý stav podle pravidla: sdělená starost, poloviční starost. Odhaduji, že v okamžiku smrti se Vám nejen ulevilo, ale pociťovala jste euforii. Je to opět přenos poznání neexistence smrti z duše, která se právě uvolnila z obtížného těla. Tyto zážitky Vám umožňují telepaticky otci pomáhat na onom světě a zpětně se Vám dostane téhož. Budete obdařena schopností varování a vycítování a funkcemi třetího oka obecně. J. Staněk

• Vážení přátelé v Agape, dostala se mi do rukou kniha autorky Camily Karolinss - **Jméno je váš osud**, kterou zaslám poštou k nahlédnutí. Na první pohled na mne kniha působila zajímavě. Myslím, že jméno ovlivňuje svého nositele více, než je obecně známo, a proto je pro mne tato tematika aktuální, zvláště nyní, před hromadným církevním křtem naší rodiny. Kniha na mne však působila destruktivně. Jak již umělecké jméno autorky napovídá, radí čtenáři, že by si měl změnit jméno i příjmení, pokud jeho jméno nevychází numerologicky „správně“. „Správnost“ jména dle autorky je taková, že by mělo v pohodě proplouvat životem a nemít žádné problémy. Ale my tu nejsme proto, abychom si pluli! My jsme tu proto, abychom se vyvíjeli, a svoje jméno a jeho vibraci máme brát jako výzvu, vzít si z něho to pozitivní a učit se překonávat to negativní. Kniha je sice plná slov o Bohu, pokoře a službě bližnímu, ale je to jen zástěrka pro manipulaci se čtenářem. O našem uctívání průkopníkovy svobody projevu, Janu Husovi, (česká) autorka pronesla toto: „Mistr Jan Hus také kázal, co tenkrát neměl.“ Tím asi chtěla naznačit, že Mistru Janu Husovi chyběla její kniha, protože kdyby ji měl, přejmenoval by se na nějaké lepší jméno, které by mu pak nekomplikovalo život, a říkal by jenom to, co by od něho chtěli slyšet! To bychom však vůbec nebyli tam, kde jsme dnes! A za co ani autorka nepoděkovala. Ona si píše, co chce, a nikdo ji neupálí, ani se s ní nesoudí, ačkoliv píše pěkně blábohy.

A co úcta k rodinné tradici a co úcta k velikánům našeho národa! Svého příjmení si vážím, neboť se hrdě hlásím ke svým předkům, a oni by se mnou ztratili spojení, kdybych si jméno změnila na nějaké „krásnější“. To nové jméno by bylo úplně prázdné, a sice bych možná své karmě unikla, ale ona by se ozvala později o to více, tím jsem si jista. Svoje křestní jméno, ačkoliv se s ním necítím dobře, si také měnit nehodlám. Na církevní křest se velmi těším, všem dětem i sobě jsem vybrala krásná jména našich duchovních velikánů a světců, kteří jsou mi k srdci nejbližší, i když jejich jména mají dle autorky „karmickou zátěž“. Jméno přece není mrtvá číselná hmota, jméno je osobnost, po kom konkrétním jej dáváme. Jak by nám mohli ublížit ti světci, které milujeme??? Já od nich očekávám a žádám pomoc, ochranu a pevné vedení zakotvené v pravé duchovnosti pro nás a naše děti. Autorka uvádí mnoho příkladů a důkazů správnosti své metodiky, ale mám dojem, že je podplacená nějakým revuálníním pořadem televize Nova, když za příklad krásné a úspěšné osobnosti uvádí Lucii Bílou, Michala Davida a Petra Novotného. Nic proti těmto nemám, ale pokud je někdo opěvuje, a přitom haní památku všech našich svatých, je zde něco, ne-li všechno, v nepořádku. Mám dojem, že si autorka s daty a jmény tragicky zemřelých nakládá tak, aby jí „vyšel výsledek“ neodvratné životní katastrofy, to jest aby vyšla kombinace špatných čísel.

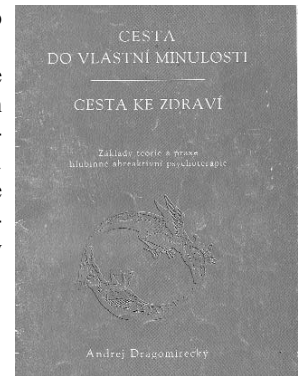
Tak ať mi prosím zodpoví, proč jedna známá, která nedávno tragicky zemřela, měla v číslech „absolutní boží ochranu“. Ať mi vysvětlí, proč jiní tragicky zemřeli v číslech neměli také nic zas tak špatného. Nebo by tam přece něco našla (hlavně nějak šikovně vymyslet kombinaci vstupních dat pro výpočet)? Nebo protože vlastně žijí ti, kterým něco vychází „špatně“? (Zítřka si pro ně přijde zubatá? To tedy od autorky není hezké vyhrožovat bližním....)

Odpovím si sama - tak to bude asi tím, že právě existuje svoboda projevu člověka, kterou si každý předplácí svoji karmu - ale tu skutečnou, nikoli onu domnělou, jak se nám snaží ji autorka vyličít. Sloužit druhým není karma, ale radostná povinnost pro každého skutečného křesťana, která plní jeho život světem daleko větším, než vyumělkovaně spočítané a změněné jméno. A je to možná tím, že jméno toho světce, které nosíme, nebo které křtem přijmeme, a kterému se vědomě otevřeme, dává našemu životu najednou zcela jiný rozměr; autorkou knihy netušený. Petra H.

Odpověď: Kdyby nadpis byl pravda, nemuseli bychom život žít. Každý by si přečetl, co jej čeká a nemine a jaký je. Kniha je o přena o numerologii, na které něco je. Vibrace hmoty, vyjadřované čísly, přednaznačují možnosti, které lidský duch dostává údělem (karmou). Z principu žádné předurčení, to by nahoře nebyla spravedlnost, není ani dobré, ani špatné. Vždy něco nabízí jako snadněji dosažitelné, něco obtížnější. Moudrost (pokora) člověka je v tom, vystihnout, co mu Stvořitel přednaznačil, a to využít a nehnat se za uzavřeným. Znamená to přijetí karmy. V tom mu kniha může pomoci. Riziko vidím v chytračení: dám dítěti nikoliv jméno, které se líbí matce, (vycítění vibrací i možných duchovních ochránců), ale aby bylo úspěšné! Neboli rozum proti intuici. Takové chytračení může skončit jedině jako prohra. Kniha může být inspirací a zábavou. Jména a čísla sedí. J. Staněk

• Dle požadavku našeho čtenáře předkládáme názor na knihu **ing. Andreje Dragomireckého: Cesta do vlastní minulosti. (Základy hlubinné psychoterapie.)**

Odpověď: S autorem jsem se setkal ještě v hlubokém totáči, kdy působil na psychologické klinice v Praze na Karláku. Již tehdy se zabýval, zřejmě jako Kahudův spolupracovník, možnostmi léčení určitých psychických potíží „výlety“ do minulých životů. Měl částečné úspěchy. Získal jsem však dojem, že v symptomech nevidí následky předchozích špatných činů, neboli trest, u něhož je nutné nejprve odstranit příčinu. Neboli necítil jsem duchovnost. Proto jsem necítil potřebu spolupráce a vzdálil jsem se. Kniha popisuje různé případy zásahů a sezení ve stejném duchu. Je akademickou diskusí s mnoha odbornými termíny, typickou pro psychology. Pro obyčejného člověka nemá, kromě definování odborných termínů, jakoukoliv výpovědní hodnotu.

Rozhovor

V této rubrice jsem chtěl původně uveřejňovat rozhovory se známými osobnostmi, i když podmínkou byla přirozeně určitá duchovní úroveň každého z nich. Později jsem začal plánovat rozhovor s někým duchovně vyspělým, ale koho nikdo nezná. Výběr jsem měl veliký, neboť jak většina našich čtenářů ví, v Agape vyhotovujeme „Osobní analýzy jemnomotných těl“, a za sedm let, co tyto analýzy vyhotovujeme, je z čeho vybírat.

Lidí, kteří mají ukončen vývoj v tělesném, resp. v duševním vědomí a mají již určité napojení do duchovní úrovně (byť to jsou většinou jen stopy napojení), není hodně, ale na druhé straně zase ne až tak málo. Myslím, že není nic tajného uveřejnit, že takto duchovně vyspělých lidí jsme za dobu, co analýzy provádíme, vyhodnotili již několik desítek, a že jich poslední dobou víc a víc přibývá. Navíc je mi jasné, že podobných lidí existuje jen v naší republice mnohem více, jen jsme neměli štěstí vyhotovit jim zmiňovanou analýzu. Takže o nich „nevíme“. V naprosté většině to však nejsou totiž žádní „mistři“ ani „guruové“, ale obyčejní, pro ostatní veřejnost bezejmenní lidé.

Vyšší počet takto duchovně otevřených lidí určitě souvisí s jakýmsi „zrychleným vývojem“, o kterém jsme se již zmiňovali a o kterém bude v i následujícím rozhovoru řeč. Pro ostatní čtenáře bude jistě velmi zajímavé si přečíst, jak tito lidé uvažují a co vycitíují.

Rozhovor jsem vedl s jednou třicetiletou maminkou jedenáctiletého syna, která nepovažovala za nutné, aby se uveřejňovalo její jméno či fotografie, ač mohu říci, že paní to je velmi hezká.

• *Náš neformální rozhovor, který jsme v nedávné době mezi sebou vedli, byl natolik zajímavý, že jsem Vás požádal, jestli bychom z něj nemohli část uveřejnit tak, aby vyvolal podobné otázky a případné odpovědi i u ostatních čtenářů.*

Přistoupila jsem k tomu zvláště z jednoho důvodu: chtěla bych tím oslovit všechny, kdo již mají určitou míru duchovního vycitíování a tedy vnímají toky energií nad námi, aby se vážně nad současným děním zamysleli a uvědomili si zde svou brzkou zodpovědnou roli. Osobně to vnímám tak, že každý z těch, kdo prochází k duchovnímu životu, bude zde již brzy potřebný v konkrétním daném úkolu. I když se třeba ještě na to každý „necítí“. Vývoj se nezastaví a také nedopadne jen na ty nejmoudřejší a duchovně nejvyspělejší. Naopak, přejde především k těm lidem, kteří mohou prací a duchovním úsilím ještě něco dokázat.

• *O těchto změnách jsme již psali v některém z minulých čísel Občasníku. Jak jsem pochopil, Vy tyto změny vnímáte také, a to velmi silně. Co podle Vás obsahují a jaký bude jejich vliv na nás?*

Svým duchem vnímám významný přesun celých oddílů stvoření nad námi. Hmotnost, její nejhrubší část, byla již posunuta do směru, který přivodí samovolně rozklad všeho, co nestálo na duchem vytvořeném základě. Každý, kdo zůstává s tímto oddílem propojen, bude tažen s ním. Nepochybně se tím bude velmi zvyšovat vypětí v životě těch lidí, kteří poměr ducha ke hmotě nemají v sobě ještě uspořádaný. V konečném důsledku jde však o nepředstavitelný posun, který se do posledního slabého záchvěvu vypořádá se správným či nesprávným působením celého lidského rodu ve správcovství jemu svěřenému statku. Tedy i Země samotná a toho, co k ní patří.

• *S tím by se měly v přirozené návaznosti projevat i další vlivy, že?*

Ano, musí. Posunem jedné části nastává stejný pohyb i pro části další s ní propojených. Tak se teď odvíjí, a to plně, sféra vyšší, jejíž tok energie začíná důsledně „propírat“ jeden ze základních duševních obalů člověka. To, co lidé vycitíují jako nastalé zrychlení, je ve skutečnosti působení energií vyšších frekvencí, které dosud člověk vnímal jen zčásti. Plně ukotvená hmotnost tomu zatím bránila. Po této změně však bude vibrace vyšších energií dopadat na člověka přímo a v plném rozsahu.

• *Co konkrétního by si měli čtenáři s touto informací uvědomit?*

Že musí nikoliv zrychlit, ale zjemnit a vyladit své vnímání na mnohem subtilnější vibraci. Dobře vnímat právě tu část svých obalů, na kterou toto záření dopadá, a dosáhnout v ní naprosté čistoty. Tzn. že všechny myšlenky, postoje i konání přehodnotit a vpravit do požadovaných hodnot. Pak se tento okruh v obalu člověka doslova rozzáří a mnohonásobně zesílí tok energie v něm.

• *Myslíte, že to bude tak jednoduché?*

Jednodušší to bude pro ty, kteří již delší dobu na sobě s úsilím pracují. Pro většinu ostatních lidí to bude v konečném rozsahu katastrofa. Zhroutí se jim veškeré představy o sobě a světu a budou mít tendenci k zoufalství, chaosu a následně i destrukci. Proto je tak nesmírně důležité, aby ti, kdož jsou již schopni, toto dění pozorně vnímali a bez odkladu přijímali. Jejich zodpovědné pochopení jim nejen umožní rozvinout plně svou duchovní hodnotu, ale navíc přisoudí roli ochránců a vzorů pro ostatní.

• *Zní to jako katastrofický scénář.*

Netvrdím, že „to tak bude“, ale že „já to tak vnímám“.

• *Dobrá. Z toho, co říkáte, lze usuzovat, že by časem mohl přijít další významný zlom a „odkryje“ se do svého plného působení jakási další „sféra“.*

Ano, její frekvence záření sem samozřejmě už také proniká a nastane v určeném čase celé otevření. Tím bude člověk donucen „vyprat“ duchovním úsilím další ze svých obalů. Sama na sobě si i uvědomuji, že toto mne bude stát určité úsilí, a to se pohybujeme asi tak ve druhé sféře z možných sedmi. Každá další úroveň je tisíckrát náročnější v tlaku na člověka a je vždy jiné podstaty a vibrací. To, co je v duševních obalech člověka zakresleno jako tenká vrstvička, představuje ve stvoření ohromující sféru, jejíž obsah si lidský mozek není

ještě vůbec schopen představit. Přesto je povinností každého člověka svůj jednotlivý okruh na odpovídající vesmírnou úroveň vyladit, tedy dosáhnout v něm dokonalé čistoty a rozzářit jej. Ani mu nic jiného nezbude, chce-li jednou vejít do Věčnosti.

• **Myslíte, že lze v tomto procesu nějak vysledovat čas člověku k tomuto určení?**

Čas ve vyšších sférách pociťuji jako stávající nutnost nějakým úsekem svého vývoje projít. Je dán tokem energie na člověka působící, jejíž zdroj převyšuje jeho původ. Pokud se tedy lidé budou ptát, co by teď měli dělat, aby nejlépe obstáli v probíhajícímu dění, odpověď je jednoduchá. Stačí se zaměřit na ty oblasti života, ve kterých sami vyciťují, že musí již vyslovit nějaký svůj jasný názor, svůj postoj k daným skutečnostem, a to bez ohledu na to, změní-li jim to život.

• **Toho se ale mohou mnozí obávat z důvodu ztráty svých dosavadních jistot.**

Nikdo, kdo se bude snažit postavit čistotu svých myšlenek proti nevyváženým myšlenkám jiných, nemůže být doveden do ztráty. To přímo odporuje Božímu přikázání, aby člověk usiloval o postavení základů všeho svého konání na duchovní rozměr. Je to myšlenka temna - bát se něco takového zkusit, a v současné době je to velmi rychlá cesta k tomu, uzavřít si bránu oddělující temno od světlé cesty k Bohu a zůstat právě na té kalné straně. Měli bychom při tom myslet na to, že temné struktury nepostrádají jistou „inteligenci“, že jejich forma není jen formou jakýchsi „bubáků“. Velmi dobře znají rozměr člověka a umějí si najít cestu i k duchovně vyspělému jedinci.

Úvaha, že nepůjde duchem žádaný rozměr prosadit oproti stávající hmotné skutečnosti, patří k těm nejnebezpečnějším myšlenkám, jaké mohou člověka napadat. Jejím přijutím se člověk vlastně vzdává své samotné lidské podstaty a jejich možností, tedy daru, který do něj sám Stvořitel vložil.

• **To všechno jsou závažné myšlenky. Jak k nim ve svém věku přicházíte?**

Budívala jsem se v noci ve svíravém strachu, že sice vnímám svůj fyzický pohyb zde na Zemi, ale naprosto mi chybějí nějaké souřadnice pro mou duši pohybující se v dalších sférách stvoření. To navíc silně umocňovalo vyciťování nastupujícího dění, o jehož významu jsem také musela přemýšlet.

To, že lidstvo čeká v konečném soudu apokalypsa, které se nevyhne nikdo, jen je otázkou, kdo přežije, je dle mého názoru myšlenka velmi nedokonalá. Podle mého vnímání je pro lidského ducha nedostatečná aktivita toto očekávat a ve víře doufat, že bude uchráněn. Navíc si spousta lidí představuje jen jakousi pozemskou katastrofu a není schopna vnímat toto dění i v dalších sférách, kterými toto období také projde.

• **Můžete to trochu přiblížit?**

Souvisí to s otázkou hluboké víry uvědomit si, že do stvoření bylo od počátku vloženo určité množství energie. Tato energie sama způsobovala dění nutné pro vývoj lidstva jako takového a každého člověka zvlášť. Její toky byly neodvislé od toho, jak na ně lidstvo reagovalo, tedy vyvíjelo se v souladu s nimi. Tato energie sama v sobě obsahuje i čas lidstva k tomu vyměřený. Je přirozené, že v tomto cyklu, a je to opakující se cyklus, přijde okamžik, kdy veškerá působící energie vyvolá i zhodnocení snahy lidstva dosáhnout v ní své nejvyšší možné úrovně.

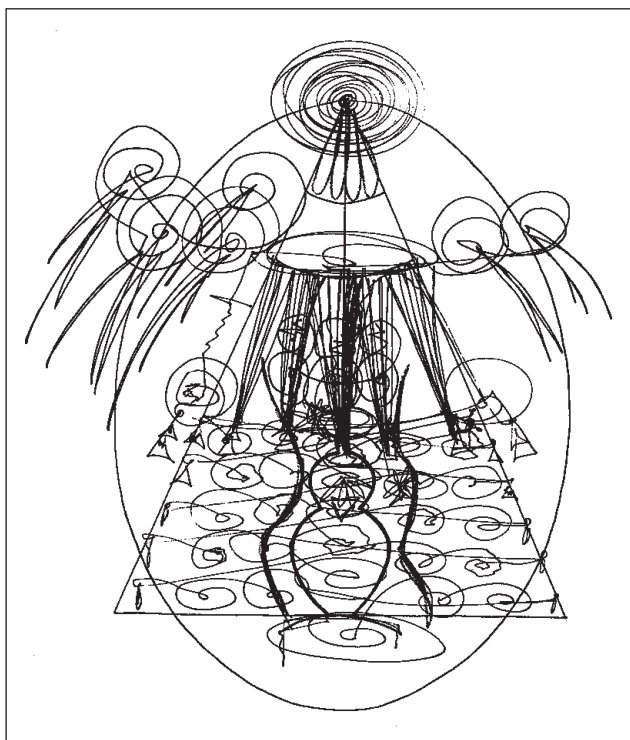
• **Myslíte, že se to děje právě teď?**

Myslím, že ano. Toto zhodnocení znamená otevření všech úrovní a spuštění jejich energií naplno. V každé z nich pak musí člověk správně pochopit své postavení vůči zdroji této vši síly, tedy Bohu samému. To mu bude soudem samým.

• **Stejně silná je i vaše další myšlenka.**

Řekla bych, že celé toto dění míří k jakémusi okamžiku konstanty. Kdy se veškerá energie všech sfér propojí a vyrovná v jednom jediném toku. To je bod předělu, naprostý konec jednoho cyklu, a příští okamžik je tím prvním v cyklu novém. Nový prvopočátek dalších lidských duchů a jejich světa, v němž se budou vyvíjet.

• **Děkuji za rozhovor. A. Červený**

Ukázka kresby „Osobní analýzy jemnohmotných těl člověka“, který je již na vyšší duchovní úrovni.

Vysvětlení kresby není účelem, neboť by přesáhlo prostorové možnosti tohoto čísla Občasníku, a tak každý, kdo by si přál se v kresbě vyznat, necht' si vezme jako pomůcku naši knihu „Člověk jako víceúrovňová bytost“.

Uvedená kresba je smyšlená a jakákoliv podobnost s kresbou „Osobní analýzy“, kterou jsme někdy někomu vyhotovili, je čistě náhodná. J. Brzobohatá

Otázky a odpovědi

• **Otázka:** *Vážený pane Staňku - a nebo spíše: dobrý den komukoliv z vás (Agape) v Brně.*

*Narodila se nám v únoru dcera, krásné sladké miminko (koneckonců jako každé), a protože čas velice rychle věčně kamsi letí (alespoň tady na Zemi jej většinou všichni takto vnímáme), zanedlouho „oslavíme“ již čtvrtý měsíc, kdy do našeho domova vstoupil zárazk zárazků - nový život, něžné, hebouunké poupátko, které, i když pláče či křičí, když ji třeba bolí břicho, a nám dospělákům „to leze na nervy“, milujeme nade vše. Asi proto (především, ale určitě nejen) bychom jí rádi „dali do vinku“ vše, co může pozitivně ovlivnit její další „krůčky“. Například **církevní křest**... A je to venku! Polemiky mezi mnou a ženou (nerad o mém a milované ženě - no vidíte! ŽENĚ!! - našeho dítěte mluvím nebo píše jako o „přítelkyni“, nebo dokonce „družce“, a tak mi dovolu, že ač úředně nesezdaní, používám slovo „žena“) vztahující se k tomuto úkonu (obřadu) již několik týdnů téměř denně zaplňují část kroniky vzájemné komunikace. Ne že by snad byly důrazné, ba hádávavé, leč za celou dobu více než sedmi let společného soužití jsme „nenarazili“ na tak kontroverzní téma. Stručně - já dceru křtít nechci, žena ano, a velice těžce si dovede představit, že by nakonec „bylo po mém“. A babička („skorotchýně“) - ta můj postoj odmítá naprosto zásadně, přece Tereza nebude pohan...! Dokonce už vyslovila - podle mě velice nevkusný nesmysl, že ji nechá pokřtít tajně...*

Určitě se však již zamýšlíte, jaké důvody „ano - ne“ naše rozhovory prolínají. Bez jejich uvedení byste nám asi nsnadno mohli odpovědi pomoci, a pokud ano, jediné v obecné rovině - třeba jako reakce pi Brzobohatě v posledním Občasniku na jeden z příspěvků čtenáře prakticky s totožnou tematikou.

Takže začnu „svými důvody“ neboli pocity, jež ve mně probouzejí jakousi averzi či nechuť, nebo dokonce vnímavost k tendencím manipulace s osobou (dítětem), které se v tak závažné a sváteční chvíli stává rukojmím nsvobodného („nesvého“) rozhodnutí dospělých kolem. Ač též coby dítě pokřtěný, musel bych se totiž dnes červenat až na patách, kdybych si řekl: nechám se pokřtít... A nebo spíše řekl: jsem rád (je to správné), že jsem pokřtěný... Úroveň mého vědění, poznání, žití v souladu s desaterem Božích přikázání (o naplňování např. Ježíšových nejen rituálů raději nemluvě) - to vše má v mé duši dosud natolik zavánějící a rozvířované protiklady světského bytí („nečistoty“, disharmonii), že tohoto krásného svátku „zasvěcení“ bohužel nyní nejsem hoden. Ale - cítím tuto skutečnost SÁM, sám se svobodně rozhoduji! Jenomže miminko... Kde je jeho citění, chtění, jak máme už nyní poznat, že „to chce“? A páni faráři, a církev vůbec...?! Víte, mně celý ten vpravdě docela zmatek, a především pak snaha „nevybočovat“, vždyť přece v rodině ze strany ženy jsou všichni pokřtěni..., silně zavání tradičními konvencemi, kdy duchovní podstata křtu vlastně zaniká. A tím se jen velmi těžko „prokoušu“. Ano, je faktem, že jsem též pokřtěný, a vlastně „se nic neděje“. A nebo „děje“...? Tuším, že případným křtem v kostele se dceři nikterak „zásadně neublíží“, přesto:

- církevní křest je přece svou podstatou „přijetí do církve s v a t é ...“,

- nikoliv zasvěcením („zavázáním se“), uvědoměním si, „kde stojím, jakým jsem, kam kráčím a kam chci kráčet...“, totiž slibem cesty k Bohu v řádu Stvoření. Nebo se mýlím???

Důvody ženy - maminky (proč křest): vlastně žádné nemá, jak mi právě před chvílkou řekla, prostě vůbec nad tím nepřemýšlí a nechápe, proč by se neměl uskutečnit. Zkrátka: „...vím, že má být pokřtěná, a o čem bych měla uvažovat...?“ Musím ovšem přiznat, že mně se jeden ženin „důvod“ velice líbí - je kmotrou dětí svého mladšího bratra, a sama by byla velice ráda, aby se právě tento bratr stal kmotrem naší dcery. Říká, že má k jeho dětem úplně jiný vztah, než k dětem staršího bratra, že cítí „povinnost, odpovědnost“ vůči nim - zkrátka, že je „zavázána“. Nevím, jak bych onen „pocit“ výstižněji popsal, ale myslím, že mu (jí) rozumím, že jej vnímám, vnímám jako cosi hezkého i upřímného. Dalo by se parafrázovat - „rodinná pouta“ v tom nejhlubším slova smyslu.

...Znovu a znovu se proto (sebe samotného) ptám: ano, či ne? Není v mém postoji náhodou něco jiného (třeba nějaký netušený „mindrák“), než pouze nechuť k zaběhaným konvencím, k církevním obřadům, k nsvobodnému rozhodnutí za duši děťátka, jež nám zatím samo nemůže říci, co cítí? Co si, prosím, o tom všem myslíte? Můžete nám poradit? Václav K.

Odpověď: *Vážený pane K., děkuji za dotaz ohledně možného křtu Vaší dcery Terezy. Cítíte rozdílný přístup Váš a matky dítěte, nikoliv manželky. Příčinu Vašeho odporu vůči křtu cítím ve Vámi vycitřovaném rozporu mezi slovy a činy funkcionářů a členů církve. Pozorujete, že členové církve nežijí to, v co říkají, že věří. Je to fenomén, který navíc v poslední době zesiluje. Křest funkcionářem církve považujete za „vstup“ do tohoto společenství, což je také fakt. Myslíte si, že by o svém vstupu kamkoliv měl rozhodnout vstupující, tedy dítě. To je tedy ona část pravdy, která je na Vaší straně.*

Ale pravdu má i matka dítěte a skorotchýně. Existuje skrytá část reality. Křtem vstupuje duše dítěte do duchovního společenství křesťanů a z odvrácené strany se jí dostává nepostřehnutelné pomoci těch, kteří nás předešli, zejména dárců jména a zemřelých příbuzných. Oni se považovali za křesťany a berou duši dítěte mezi sebe. Jednotlivé církve a způsoby křtu jsou jen zevní formy. Existuje jen jedna neviditelná církev Ježíšova a tu tvoří nikoliv funkcionáři, ale lidé, kteří jeho základní principy přijali a žijí. Zevní forma nemůže nic vnitřního pokazit, tím myslím faráři. Když je někdo pokřtěn a v budoucnu se od základních zásad křesťanství odchýlí, je to jeho volba. Neboli není křtem z vůle rodičů omezen ve své svobodě ducha. Na druhé straně rovněž platí, že nechá-li se pokřtít jako dospělý, tedy ze svého rozhodnutí, také se vše dožene.

Jestliže bych tedy měl říci svůj názor, mám za to, že vnější forma příslušnosti k nějaké církvi by měla být respektována. Jestliže tedy křesťanské církve označují rodinu za posvátnou, a to oprávněně, měl byste se nejprve s matkou nechat v nějaké církvi oddat a pak křtít. (I současně.) Tím zevně přijímáte hlavní obecný rys křesťanů v určité formě konkrétní církve. Náplň si pak dáte sám a také si za ni ručíte před Bohem. (Církve dnes nemají moc diktovat.) Přijetím matky dítěte jako ženy před Bohem přijímáte odpovědnost za ni i dítě. A to už je duchovní práce na „vinici“. Bez odpovědnosti, pouze se svou svobodou, vlastně vzniká karma, neplnění neviditelné funkce otce. (V duchovním slova smyslu.) Otec je víc než jen tatínek-vyživovatel, bavitel a ošetřovatel dítěte. Otec je duchovní funkce od samého živého Boha, funkce poskytovatele vnitřní jistoty dítěte, kterou nemůže nic nahradit. Tedy možnost zásluhy i pádu.

Vaše partnerka je vnitřně vedena touhou po zajištění dítěte i v tomto aspektu, proto jej chce dát pokřtít. Chce, aby jej přijalo neviditelné společenství předků a aby dítě dostalo jménem duchovního patrona. Může si snadno prosadit svou, ale proti Vaší vůli by to bylo nemanželské křtěňátko. Proto by Vás měla respektovat a ustoupit do té doby, pokud byste byl proti. Ale pak by jste měl respektovat Vy ji a splnit její přání, pokřtít jej. Křtění natruc jakékoliv straně vnáší do obřadu škvrnu pro vstup zla.

Pozdravuje a správné rozhodnutí přeje J. Staněk

• **Otázka:** *Vážený pane Staňku, rozhodla jsem se Vám opět napsat kvůli svému problému, děsivým sexuálně podbarveným představám, od kterých se už tři roky nedovedu očistit, ať dělám, co dělám. Vy jste mi napsal již jednou dopis, vloni, že jsem zřejmě náročná na průběh sexuálního děje a že mám prosit Otce o dokonalý tok energií, a že před manželem není nic nečistého. To mi zkraje moc pomohlo, objevila jsem svou jistou chybu myšlení, ale problémy mi přetrvávají pořád dál. Naučila jsem se s tím vnitřním břemenem žít a vychovávat děti, ale normální to není, proto se trápím. Snažím se žít co nejčistší sexualitu a manžel mi tvrdí, že jsem pro něj při sexualitě zdrojem takového přívalu energie, že je na něm přímo závislý. Já mám touhu, aby mými vnitřními „procesy“ nebyly poškozeny hlavně naše děti, tak se snažím nic na sobě nedat znát, ale ony to stejně cítí. Poznají vše, okamžitě „načítají“ veškeré moje vibrace. V těhotenství mi po tělesné stránce velmi pomáhala meditační kresba na těhotenské nemoci od paní Brzobohatá a neustále u sebe nosím medailon Panny Marie, neustále prosím Nejvyššího o „slitování se nade mnou hříšnou“, prosím Pána Ježíše, aby mi pomohl. Opravdu cítím velkou oporu i pomoc, ale duchovně jsem i přesto pořád neklidná. Ničemu nerozumím a nedokážu přijít na to, proč mne tato zkouška nebo trest musely potkat. Ve třetím letošním Občasníku píšete mamince malé Pavly o tom, že její holčička se bojí, že nezvládne tělesnost a sexualitu a že by jí moc pomohlo, kdyby dostala druhé křestní jméno, skrze které by začala dostávat čistou ženskou ochrannou energii. Není to náhodou i můj případ? Ať dělám, co dělám, nedokážu se nechat očistit a proniknout vibracemi Panny Marie. Z něčeho mám asi podvědomě strach a nedokážu se ho zbavit.*

Měla jsem i sen, jak mne chtěli na veřejnosti znásilnit, z čehož jsem se ve snu zachránila voláním Ježíše (probudila jsem se). Jindy při ošklivém snu volám archanděla Michaela, například, když hrozí, že spadne vrtulník a jiné tragédie, Michael v mém snu již několikrát zabránil hrozcímu neštěstí. Jindy se mi zase zdálo, že k nějakému neštěstí již došlo a viděla jsem duše vylétávat z těl na onen svět. Sama doma denně při koupání prosím Otce, aby mne očistil od toho, co sama nejsem schopna, a prosím Ježíše o chléb a víno. To, když přijímám, cítím velký příval energie. Mám velmi málo chvil jen pro sebe, děti skoro nepotřebují spát, usnou třeba až v deset a ráno se budí klidně už v šest, a v noci spím s dcerou u sebe, kvůli kojení, takže ani pořádně meditovat nemohu, a kolikrát ani nedořeknu Otčenáš a usnu únavou. Cítím energetické spojení s Konstantinou a korunou svatováclavskou, s předky, na Vaši radu jsem se pokusila o spojení s nimi. Přesto všechno toto vše, které tolik miluji a jsem za to moc vděčná (a Vám hluboce vděčná za zprostředkování), mám to své trápení, ačkoliv mám nejlepšího manžela na světě a nevím o žádné překážce mezi ním a mnou. Nebo jsou mé problémy způsobeny tím, že mám na nebi málo pokladů?

• *Prosím, pomozte mi, ráda bych také duchovně pomohla synovi uzdravit se z ulcerózní kolitidy, kterou má od dětství, a i ostatním našim dětem i manželovi a teď hlavně i rodičům bych ráda byla duchovní oporou, ale nyní mám starosti spíše sama se sebou. Nemocný syn se kolitidy pořád nemůže zbavit, paní Brzobohatá nám již před lety napsala, že ji z velké části ovlivnit nemůžeme, ale přesto bych se ráda pokusila a toužím po tom, abych se jednou stala léčitelkou, abych mohla být všem užitečná. Ani nevíte, jak ráda bych v budoucnu měla ještě jedno dítě, moc po tom toužím, ale nepřipadám si na to zatím duchovně zdravá a zralá. Velkou radostí a prožitkem pro mne je každý večer se ponořit do obrazů Raffaelových madon, s nimi usínám, a s Ježíšem na turinském plátnu. Neumím se ale na ně ale asi navázat. Velmi toužím po tom, abych se uzdravila, cítím, že děti na to jen čekají a že na mne duchovně spoléhají, že jim pomohu. Doslova na mne všichni „visí“ a čekají, co já. Všechny naše děti jsou silné individuality a od početí k nim přistupujeme jinak než naši rodiče k nám, protože jsme měli silnou potřebu je chránit. Zdají se mi odlišné od ostatních dětí, podobně jako píše paní Eva ve třetím Občasníku, ale zřejmě ne tak výrazně, nebo výrazně, ale v něčem jiném, než píše paní. Snažím se nyní s nimi jednat, jako by jednala Panna Marie, ale zatím mi to moc nejde. Děti si ale moc váží mé snahy, i když nejsem ideální.*

Odpověď: Vážená paní, děkuji za obě otázky a dle svých možností se na ně pokusím odpovědět.

Nejprve pokud se týče synka, nemocného ulcerózní kolitidou. Jeví se mi to jako záležitost dokonale zahalená, tzn. nemám vhled. Mohlo by to znamenat, vzhledem k tomu, že jde o tak malé dítě, že jde o věc karmickou jeho, možná Vaší. Možná bude vývoj jeho choroby signalizovat vývoj Vašich léčitelských schopností, možná jej celá Vaše rodina potřebuje k duchovnímu vývoji. Z medicínského hlediska jde v současné době o nemoc nevyléčitelnou, což ovšem neplatí absolutně. Překážky jsou nám dávány proto, abychom je překonali, nemoci proto, abychom našli cestu k vyléčení. Bůh oceňuje snahu, výsledek je vždy Jeho záležitost. Pouze nevím, zda je původ choroby v dědičné konstelaci, autoagresivní reakci či v něčem jiném. Navrhuji se do toho pustit z více úrovní. Přikřtít jej druhým jménem Prokop a požádat tak o pomoc nemůže ublížit. Dále se domnívám, že v důsledku kolitidy dochází ke špatné absorpci vitamínu B 12, zejména pokud syn nejí příliš mnoho živočišných produktů. Navrhuji Vám koupit u nás vyráběný B 12 v tabletkách po 100 mikrogramů a jednu synovi podávat denně. Zesílí to inervaci střev a tím se zlepši jejich stav. Dále si myslím, že by pro něj byl dobrý zelený balzám z jitrocele východního nebo kopinatého, z kopřivy a jetelů, vždy na střídačku. Hojí střeva a doplňují tělu vitamín kyselinu listovou a bioplazmu. Připravíte je takto: vždy hrst zelených listů jednoho druhu dáte do mixéru s vodou a důkladně rozmixujete. Vyplaví se plazma živých zelených buněk. Přefiltrujete přes kuchyňský cedník a vymáčknete vláknu. Zelený výlisek se pije. Hojí celá zažívadla a posiluje vitalitu. Můžete pít celá rodina. Opatrně, aby se vědělo, zda a kolik toho syn snese. Ve velkém množství, zejména napoprvé, působí projímavě. Tedy odzkoušet. Vy do toho přidáte magnetizmus a výsledek uvidíme po určité době. U chronických chorob je nejmenší pozorovací dobou měsíc, plnou 6 měs. Medikamentózní léčba není narušena.

Pokud se týče té nešťastné snové sexuality, myslím si, že jste buď tak precitlivělá, že na vás působí negativní vibrace společnosti, nebo máte v podvědomí strach ze znásilnění, které se mohlo odehrát v minulém životě. A nebo i z nevěry manželovy nebo vlastní. Strach v nevědomí hojí víra v ochranu a odpuštění nedokonalým. Berte tyto sny jako pokoušení, které nemá šanci na úspěch. „Černej“ Vás prostě pošouchuje, ale jinak nemůže na Vás. Přikřtít jménem Marie doporučuji, ale pozor! Marii Magdalénou, kterou Ježíš miloval a která možná byla jeho manželkou ze svatby v Káni Galilejské. Vyžňte ze sebe všechny strachy a přestaňte prosit! V dobrém úmyslu se snažte Bohu vnútit své cíle! Snažte se dělat to, co cítíte jako správné a boží mlýny vědí samy, co je potřeba z hlediska věčnosti pro kohokoliv z nás. Bez ulpívání na výsledku!!! Já na dálku cítím, jak si vyčerpáváte vlastní léčebnou energii stálým prošením, které není ničím jiným, než že bojujete s Bohem. Nechte vymazaním vlastních přání a plánů výsledek Bohu, a dostaví se zázraky!!! (Dokonce můžete vlastní úzkosti převibrovávat na syna, viz duchovní příčiny kolitidy.) Chcete v dobrém úmyslu přeběhnout svůj duchovní vývoj (což nelze) a svatouškovsky chcete nepodléhat přizemním svodům, jak píšete v dalším dopise. Jestliže Vás materiální svody přitahují, podlehněte. Až je prožijete, touha se vyčerpá a již pro Vás nebudou pitažlivé, neboli svody. Takovým pochodem se z napravených hříšníků stávají vyšší duchové než z nehrěšících! Poznal jsem, že zázraky nastupují jen do míst, odkud zmizel strach a zařatá cílevědomost!!! Radujte se ze všech příjemností života, ze své nepochybné ochrany a z jistoty, že Vás i všechny v rodině dovede Prozřetelnost k ještě vyššímu cíli, než si představujete. Pozdravuje J. Staněk

• Z šestnáctistránkového dopisu, plného složitých otázek vyjímám, že **prý v Občasníku „pomlouváme“ grálisty, kteří nám posílají útočné dopisy. Paní totiž zná jen takové, kteří jsou mimořádně slušní a duchovní.**

Další z těch útočných, parcifalovských, jsou v tomto čísle jako další příspěvek s názvem „VZKAZ Čechům“ a reakce autora na naši odpověď. I já znám mezi lidmi znajícími Poselství lidí mimořádně slušné a duchovní, dokonce bych řekl, že tvoří elitu duchovního jádra v Česku. Ale bohužel také praštěné „Honzovými hráběmi“, čímž se stali buď „parsifalisty“, nebo „pochodujícími citátujícími monstry“. Pouze neopakují stále „sudkulatý rustupije“, ale místo vlastního myšlení stále jen citují citáty z vynikajícího Abdrushinova díla. (Jako svědci Jehovovi z bible.)

Dále prý jsem dopisovatelce během dvou tříhodinových (!) debat a ani v žádné mé knize nevysvětlil, co je to Duch svatý (z modlitby „Ve jménu Otce, Syna a Duchu svatého...“), resp. který člověk je Duch svatý. (Paní je totiž přesvědčena, že Duchem svatým je právě Abdrushin, autor díla Ve světle pravdy, a nemohu se ubránit pocitu, že mi nepřímou vyčítá skutečnost, že jsem toto již dávno nepochopil a ve svých knihách neuveřejnil!)

Tedy naposledy. Duch svatý je duch Pravdy, který vyznačuje ze Stvořitele a dokonale řídí hmotnou dimenzi. Pro člověka je nejsrozumitelněji přijatelný z „kosmického principu Krista“, protože Ježíš (Kristus) byl rovněž člověk. Tím je prostřednictvím empatie usnadněna srozumitelnost a On svým vyznačováním stále provádí lidské duchy stvořením. Duch Svatý vyznačuje také skrze lidi, z proroků silně, z ostatních částečně, z mnohých nepatrně a z duchovně mrtvých lidí (10%) vůbec ne. (V rovině hmoty také skrze objektivní vědecké poznání!) Je to tedy to, co nazýváme pravdou s velkým P. Duch svatý nemůže být tedy člověkem nebo božskou osobou, ale může prostřednictvím člověka vyznačovat. Člověk, kterému se podaří dosáhnout potřebného stupně čistoty, se automaticky vibračně navazuje na ducha Pravdy, neboli jej začne „vyznačovat“, v jeho vibraci mluvit a konat pro jiné lidi. Takovým se říká proroci či svatí či avatarové.

S ostatními otázkami nechť se paní dotazovatelka (grálistka) obrátí na příslušné časopisy Svět Grálu a Hlas Grálu, kde jí je jistě odborně zodpoví a podle jejich představ. Připomínám těm, kteří chtějí v odpovědích slyšet potvrzení svých představ, ať si znovu přečtou úvodník z nultého čísla Občasníku, kde se mimo jiné říká:

Občasník je věstník Agape pro ty, kteří si myslí, že jsme jako lidstvo velmi vzdáleni od poznání Pravdy, pouze usilujeme o přiblížení k ní vzájemnou výměnou názorů. Bez ohledu na vyznání či nevyznání. Pokud si někdo myslí, že pravdu našel někde napsanou nebo žitou ve společenství, nechť si ji drží a žije tam. (Biblisté, vědisté, grálisté, islámci a komunisté.) Nechť se neplete mezi nás „zaostalé“, kteří ji ještě nemají a teprve se usilují o přiblížení. Nechť odpočívají v pokoji! V Občasníku se Pravda neuvádí, pouze názory. Autoři se totiž domnívají, že Pravda je natolik dokonalá, že ji nelze slovy popsat, pouze zažít. Výměna názorů na cestě k ní ovšem může mnohé rozhoupat natolik, že ji sami zažijí. To je smysl jeho existence. Pak již nemají dotazů, a jejich mlčení je silnější než slova. J. Staněk

VZKAZ Čechům (dopis od jednoho z mnoha „Parsifalů“):

Češi! Teď mě všichni dobře poslouchajte! Mám pro Vás poslední vzkaz. Po selhání německého národa jsem Vám dal šanci se duchovně vyvíjet, dal jsem Vám šanci stát se mými spolupracovníky na totální přeměně tohoto komerčního světa v duchovní zemi plnou rozkvetlých zahrad a nádherných slunečních chrámů. Dal jsem Vám k tomu všechny prostředky i dostatek síly. Vy jste však mé dary zneužili a hanebně promrhali! Vyplývali jste je na nesmyslné až chorobné hromadění hmotných prostředků, na budování megalomanských staveb sloužících komerci. Vyplývali jste je pro vlastní sobectví a prospěch, aniž jste se zajímali o to, zda je naše planeta schopna unést takovou zátěž, kterou jste jí připravili a dennodenně připravujete. Je Vám lhostejné, že za Vámi zůstává zplundrovaná a zneužitá příroda, po jejíž krásách bezostyšně šlapete a měníte je na šedivou nevábnou krajinu bez života. Vaše města jsou plna šedi a kouře a Vaše malebné vísky dnes ze všech stran hřzdí bezpočet milionářských rezidencí zbudovaných za nepoctivé peníze. Nejen svou ekonomiku, ale i svou krajinu a kulturu dnes zaprodáváte bohatým cizincům. Peníze se pro Vás staly modlou. Hrabivost některých z Vás nezná mezí. O tom však tento svět nikdy nebyl a není!

Zlákáni ziskem zlatáků zapomináte na to, že Vaším hlavním úkolem, proč přicházíte na tento svět, není pachtění se za balíky peněz, ale Vaš osobní duchovní vývoj směřovaný k pochopení přírodních zákonů a včlenění se do jejich neměnného řádu. Jedině tak můžete skutečně pomoci tomuto světu stát se lepším a být za to odměněni radostným prožíváním, štěstím a vnitřní harmonií nezbytně nutnou pro zachování si vlastního zdraví. Vy jste však místo toho propadli konzumu a nechali se lákat zdánlivým pohodlím a blahobytem západoevropských zemí. Zbrkle a bezhlavě jste se nechali vtáhnout do soutěživé a ziskuchtivé mašinérie dnešní tzv. „moderní civilizace“. A dotáhli jste to do absolutního extrému ve stylu „urvi, co můžeš, a po nás potopa“. Bez výčitek svědomí se dnes podílíte na stupňující se byrokratizaci našeho systému, podporujete agresivitu masmediálních prostředků tvorbou útočných reklam nebo je bezduše papouškujete, hltáte do sebe nesmyslné skandály „proslulých“ osobností. To vše Vás ubíjí a Vy se stáváte vlažnými, laxy až otupělými. Ve své liknavosti a lhostejnosti se sami připravujete o výjimečné hodnoty svého národního bohatství včetně osobitě české kultury. Dobrovolně a ochotně jste ji vyměnili za šedivý konzum západoevropských zemí, které dnes stojí před civilizačním kolapsem. Protože se řídí rozumem, nikoliv citem. Pouze a jedině cit však dokáže rozpoznat, které věci jsou a které nejsou v souladu s dokonalými přírodními zákony, pouze cit je tím správným rádcem na Vaší životní cestě, nikoliv rozum. Ten Vás zavádí na scesti, protože ve Vás pěstuje a podněcuje touhu po slávě, moci a penězích, po kariéře, falešné přetvářce, po přemrštěné sebechvále a pocitech vlastní důležitosti. Cit Vás vede k prožívání a ukazuje Vám cestu k duchovnímu vzestupu a tím k pravé dokonalosti Vašeho vnitřního Já, ale rozum se Vám podbízí falešnými cetkami zabalenými do laciných pozlátek, čímž Vás uzemňuje a odvádí od skutečných hodnot tohoto světa. A když mu podlehnete, nakonec Vás nechá na holičkách a Vy zabřednete do únavného a stresujícího kolotoče pracovního a domácího stereotypu provázeného psychickým vyčerpáním a nemocí. Kolik z Vás už takhle skončilo. Můžete si za to však sami, protože jste dali přednost rozumu před citem. Za to si také nesete patřičné následky.

Bojíte se projevit své vnitřní Já, bojíte se projevit své názory, děláte dnes a denně nesmyslné ústupky vůči vnějšímu světu, ač se s tím vnitřně neztotožňujete. Poklonkujete mocným, podbízíte se jim se svými službami, jen abyste se zavděčili. Kde je Vaše hrdosť? Jste přespříliš pohodlní samostatně myslet a jednat. Navykli jste si, že Vás pořád bude někdo vodit za ručičku, a tak za sebe necháváte rozhodovat jiné. Hlavně ať mám klid a mohu si „užívat“! Zvykli jste si jen brát a brát. Žádostivě natahujete ruce po všem, co se Vám zlíbí. Když to má soused, já to musím mít také! Nesmyslně a vtíravě zasahujete do soukromí ostatních osob, zvláště svého příbuzenstva, které nutíte, aby se chovalo dle Vašeho gusta. Dáváte druhým dary s podmínkou, že je použijí tak či onak a požadujete po nich bezpodmínečný vděk za Vaše „dobrodílní“. Tomu Vy dnes říkáte láska. Přitom to není nic jiného než citové vydírání a opičí láska. Pravá láska Vám chybí a Vy si ji nahrazujete jídlem, pitím nebo mazlením se s psíčky, kteří se Vám ochotně podbízí, ať se k nim chováte jakkoliv.

Čím více zabředáváte do bezduchého konzumu západních zemí, tím více se duchovně umrtvujete a stáváte se neschopnými jakékoliv práce na svém duchovním vývoji. Stojíte tu otupěle uprostřed zmatku a chaosu a nevíte, či jste a jaký je smysl Vašeho života. Někteří z Vás se ho snaží najít v náboženských naukách. Ty jsou plné fanatismu, nesmyslných předsudků a zprofanovaných teorií, ať už se jedná o křesťanství či tzv. „východní“ nauky jako buddhismus apod. Ve všech případech je Vám tu sladkým hlasem namlouváno, že stačí být věřícím a o zbytek už se postará Bůh. Velmi rafinovaný způsob, jak upadnout do vnitřní strnulosti a nechat ostatní, aby Vámi manipulovali dle svého chytění. Mnohdy také slepě a bez vycitování padáte do rukou pochybným ezoterikům a léčitelům, kterým jde více o Vaše peníze než o Vaše blaho a zdraví.

Dobře vím, jak se po revoluci vyrojila celá řada nejrůznějších článků hlásajících o tom, že Češi jsou vyvoleným národem, který obnoví duchovní jádro naší společnosti. Tyto texty jsou plné chvály a idealismu, přehnaného velikášství, bezbřehého rozumaření a planých slibů. Zcela v nich však chybí vnitřní síla a energie, která by podněcovala Čechy k pravé práci na svém duchovním vývoji a vedla je k vítězství skromné pravdy nad lži ověněnou falešnými cetkami. Absolutně v nich chybí jasná výzva, že pravé odměny se dočká jen ten, kdo veškeré své úsilí vloží do práce ve prospěch celku a nechá stranou své vlastní sobecké zájmy!

A jak nyní pozoruji, mnozí z Vás se dnes chlácholí tím, že říkají:

„My, Češi, jsme ti vyvolení, kteří nakonec dovedou svět. Proto si v klidu a závětrí pěkně počkáme, až to přijde. A pak tady bude ráj a budeme se mít dobře.“

To se tedy mýlíte! Myslíte si, že Vám něco jen tak samo spadne do klína, aniž byste při tom museli hnout prstem? Nezapomínejte, že i Vy nevyhnutelně podléháte přírodním zákonům, proto se dočkáte jen takové odměny, jakou si skutečně zasloužíte. Nic víc, nic méně. Říkám Vám jedno: Já jsem na Vás nezávislý, ale Vy na mě ano! Já své poslání a úkoly, k nimž jsem se zavázal, splním! Lhostejno zda s Vámi či bez Vás. Máte svobodnou vůli rozhodnutí, kterou respektuji. Mými skutečnými spolupracovníky jsou jen ti, kteří respektují přírodní zákony. Těm dávám posilu a jsou plně pod mou ochranou. Vše ostatní, co nesouzní s přírodními zákony, bude z této planety nemilosrdně smeteno beze zbytku.

Zjistil jsem, že Vy, lidé, jste nepoučitelní. Už jsem Vám toho řekl dost o tom, co máte dělat a jak máte žít, abyste obstáli ve všech životních překážkách a dosáhli radostného žití ve světlých výšinách. Řekl jsem Vám toho víc, než jsem měl a stejně jste se odmítli změnit. Vytrvale jste lpěli na svých starých zásadách, upínali se na svůj vlastní prospěch a sobecké sledování vlastních zájmů a cílů na úkor celku. Dokonce jste kvůli tomu neváhali odstranit z cesty všechny, kteří se Vám v tom snažili zabránit.

Teď k Vám přicházím hlavně proto, abych si od Vás vybral všechny dluhy. Vy, lidé, jste mi už dostatečně ukázali, čeho všeho jste schopni. A já teď přicházím, abych definitivně zatočil s Vaší přebujelou svévolí a navrátil své planetě ten pravý řád pod záštitou Lásky, Pravdy a Spravedlnosti.

Toto je reakce na vaši knihu Češi 2000. Také piší aut. písmem a toto je výsledek. Teď jsem zvědav, jak je to s tou vaší láskou, jak umíte přijmout kritiku. Marian, idenberg@seznam.cz

Odpověď: Vážený pane „Vyvolení“, alias další z mnoha Parsifalů, Vaše řádky předám autorovi publikace „Česká otázka 2000“. Lidí jako jste Vy a kteří si o sobě myslí, že jsou právě ti vyvolení a spasí naši Zemi, jen po naší republice běhá několik (pokud zrovna netráví nucený pobyt v některých z psychiatrických zařízení). V každém případě Vám přeju, aby se Vám podařilo to, co považujete za moudré ve smyslu božích zákonů. S pozdravem za Agape Červený A.

Asi jsem si dovolil hodně, protože vzápětí přišla reakce: *Jste dokonale temná kasta, která se nestydí zneužívat za peníze zdroje, na které nemá právo a překrucovat fakta dle vlastního chytění a přání. Vaše ješitost nezná mezí. Neoprávněně zasahujete lidem do karmy a za to se platí duchovní smrtí. Veškeré schopnosti, které jste kdy zneužili, vám jednou provždy odnímám!*

„Otče, znič je, oni vědí, co činí!“

Jako vy si upravujete desatero božích přikázání dle svévole, tak Otec uvedl na správnou míru výroky o člověku, když viděl, jak se člověk na této planetě, která mu byla propůjčena k vývoji, chová. Marian, idenberg@seznam.cz

Při čtení Parsifalovského dopisu je vhodné se vrátit k Abdrushinovi a jeho zákonům. Jeden z nich říká, že to, co nejvíce člověku vadí na druhých, je jeho vlastní vlastnost. Pisatelé vadí selhávání českého národa. Druhý říká, že existuje přitažlivost stejnorodého. Já osobně (i v Agape) se setkávám jen s velmi duchovními lidmi, tak kvalitními, že mne až zahanbují. Je to česká duchovní elita. Velmi se snaží o duchovní rozvoj a konají. Také dávno vím, že jich je jen do 10 % populace, takže si nedělám iluze jako domnělý Parsifal. Pisatel ovšem nachází jiné, kterým spílá a vyhrožuje. Zřejmě rovný rovného si hledá. Třetí duchovní poučení nám dává obraz z bible, který nám představuje identitu toho, který před tváří Boha opovrhne člověkem a spílá mu. (Kniha Jobova.) Je to satan. Opovrhne-li tedy někdo obecně člověkem a spílá mu, ihned je patrné, kdo skrze něho mluví. Pro vědouce je jiný biblický obraz: „I pouhý jediný spravedlivý je vyveden z místa zkázy, (Sodoma a Lot) neboť božská spravedlnost je nepředstavitelně dokonalá“. Spravedlivý se nepotřebuje starat o její chod a dovolávat se jí. Jak mnoho by dali mnozí, kdyby je nenalezla!

Kdo z čtenářů má zájem „o nepřekroucená fakta“, necht' se obrátí na výše uvedenou e-mailovou adresu.

Pozn.: Upozornění pro čtenáře Občasníku. Jen kladné odkazy! Slabě chráněný duch by spršku kleteb pak nemusel ustát!!! J. Staněk

• **Otázka: Vážený pane Staňku, prosím, mohl byste mi vysvětlit sen, který se mi před časem zdál?**

Seděla jsem u kamen, dvířka byla otevřená, uvnitř bylo žhavé. Sáhla jsem pravou rukou dovnitř, ale nic mě nepálilo. Najednou jsem držela v náručí malé dítě, kojence. Vzápětí jsem se ocitla v lese, kde jsem hledala perly. Uviděla jsem strom, který měl uvnitř kmene po celé délce samé perly a kousek dál na zemi jsem našla tři perly, které jsem si vzala. Tím sen skončil. Děkuji, S pozdravem Marie K.

Výklad snu: Máte z něčeho obavu, možná z těhotenství a porodu dítěte. Obava je zbytečná. Když strach překonáte, bude z činu mimořádný trojnásobný výsledek. (Tři perly.) V případě dítěte mimořádně disponovaný inkarnovaný světlý duch. J. Staněk

• Otázka: *Paní Brzobohatá, pane Staňku, pane Červený, před pár dní jsem narazil na čínskou metodu zušlechťování těla a mysli Falun Gong (Falun Dafa). Chtěl bych se Vás zeptat na váš názor na tuto metodu a její duchovní hodnotu, resp. celkové působení na všechny úrovně člověka a také duchovní úroveň jejího zakladatele pana Li Hongzhi. Bližší informace o této metodě jsou na www.falungong.cz*

Odpověď: Metoda zušlechťování duše a těla Falun Gong je jedna z východních metod prohlubování schopností člověka cvičením. Jako všechny ostatní může být velmi užitečná za předpokladu, že základní řídicí duchovní centrum člověka (sedmá čakra) je správně nastaveno, tzn. je řízeno kosmickým principem Krista. Pak plody Falun Gong pracují pro rozvoj člověka, tak jako správně používané hmotné bohatství. Jestliže je ústředním řídicím centrem ego, (východní kultury a božské v člověku) řídicí šestou čakru, dojde vždy ke svedení satanem a plody úsilí FG jsou k pádu. J. Staněk

• Z dopisu: *Vážený kolektiv Agape Brno, myslím, že na Slovensku funguje úplatkářstvo a klientelismus. Ako sa výraznejšie presadí v podnikaní, (v businessse), keď podmienky pre začínajúceho, alebo mierne pokročilého (malého) podnikateľa sú dosť mizerné, ak nemá tie správne známosti, atď.? (A chce študovať.)*

Nič nie je zadarmo, ani pomoc. Koho ale požiadať o ňu, s kým spolupracovať? Myslím, že na Slovensku funguje pobočka francúzskej slobodomurárskej lóže s názvom Humanizmus. Už podľa názvu je možné predpokladať, čo môže znamenať. Niečo som o Humanizme - (literárno - výchovnom, kultúrnom smere) mal možnosť nastudovať, niečo o ňom viem. Mal som možnosť študovať na Fakulte humanistiky (už je táto fakulta premenovaná na Filozofickú fakultu) a toho času určitými spôsobmi zažiť humanitu ľudí na tejto fakulte.

Chcem dať do prenájmu reštauráciu i preto, aby som mal príjem na štúdium. (Terajší nájomca tam chce skončiť.) Keďže nie som členom strany alebo spolku (okrem toho, že som oficiálne rímsko - katolík) a nemám známosti, ktoré by vedeli potrebné zariadiť, naviesť, doporučiť ... (okrem vás); dať ju do prenájmu nemusí byť nejako jednoduché.

Taktiež mi nejde nejak pevne si predstaviť, čo a kde budem po štúdiu robiť, pre koho pracovať. Potrebujem nejakú motiváciu.

Viete mi poradiť ako sa skontaktovať s pobočkou Sionského prevorstva?

Možno sa zdá môj zámer naivný, verím však, že na to mám (spolupracovať) pracovať pre vplyvnú, mocnú organizáciu - spoločnosť, ktorá je slangovo povedané čistá, ktorá pracuje na základe charakterných princípov, charakterne; ktorú priamo ovláda Sionske prevorstvo. Ďakujem za ochotu. S pozdravom Štefan M.

Odpověď: Nejen na Slovensku, ale v celé oblasti trhu panuje úplatkářství a klientelismus, protože peníze jsou jeho pravým vládcem. Kupuje se čest i spasení. (Alespoň si to myslí.) Zednářská lóže Humanizmus má odnože všude. Její největší hodnotou je člověk, tedy lidská práva. Jenže lidská práva jsou až druhá, po Stvořitelových. Proto někdy má pravdu, jindy opomenutím božských nikoliv. Nyní řídí faktické ateisty, když náboženství toleruje jako užitečné pověry. Nemyslím, že by duchovně založený člověk měl někam vstupovat. Nevím, jak se zkontaktovat s pobočkou Sionského převorství. Pokud je mi známo, je to organizace rodová, tedy daná zrozením. Nelze do ní zřejmě vstoupit. Pokud je mi známo, chcete se nějak zapojit, je to možné u velkomoravského řádu svatého Rostislava, krále velkomoravské říše. Tato Matice moravská udržuje duchovní říši velkomoravskou včetně respektování jejího genealogicky oprávněného vládce, tč. nějaký anglický vévoda. Uděluje i hodnosti a erby. Adresu ale nevím. (V ročence Matice moravské.) Existuje ale světové společenství duchovních činitelů typu rosenkruciánů, kam se však nevstupuje. (V Česku řád koruny svatováclavské.) Takové se hlásí samo až na základě vlastního dorostení, a to utajenými kanály.

• Otázka: *Vážený pán Staněk, krátko po návrate z Opočna som začal odznovu študovať Vašu knižku Falzifikace a falzifikátori českých dějin. Bolo to veľmi zaujímavé, naplňujúce; aj náročné vyrovnáť sa s faktami akí ľudia boli a akí sú.*

Knižku som študoval pár dní a zažil som po (pri) pochopení faktu, že som Slováč prislúchajúci pod vládu svätého Václava, pod Korunu Českú, pocity, vnemy, ktoré je písaným slovom náročne vyjadriť. Začal som cítiť, vnímať, že patríam do toho správneho spoločenstva, začal som sa cítiť o mnoho, o mnoho lepšie; začal som žiť.

Vnútorne sa i hlásim ako služobník pod Vodcovského Ducha Českého kráľovstva, pod svätého Václava. Keď som si to v tom zmysle hovoril, v čase keď som začal chápať, že ako Slováč patríam pod Korunu českú, následne som vnútorne, vizuálne začal vidieť ako zo sochy sv. Václava (ktorá je na Václavskom námestí) začal vyžarovať lúč svetla (až sem na Slovensko); a na tento lúč som bol napojený a som napojený. Socha sv. Václava však nie je zdroj toho svetla, javí sa mi, že svetlo prichádza z priestoru, kde som ako dieťa videl Korunu Českú, korunovačný klenot? (poznámka: tak som to vnútorne videl, popisuje sa to obtiažne). Po pochopení i srdcom, že som Slováč patriaci, prislúchajúci sv. Václavovi sa mi ľahšie žije, som si istejší. Zároveň však občas myslievam, že to nebude tak jednoduché a ľahké vytrvať až dokonca, byť verný sv. Václavovi, duchu sv. Václava. Už som sa (mu) raz vzdialil (v rokoch po 1989) a skoro som po niekoľkých rokoch zahynul.

Teraz, keď som pochopil (i srdcom), že som Slováč patriaci pod vládcu svätého Václava, som toho názoru, že Slovenský národ má reálnu šancu na prežitie v prípade, že sa bude v budúcnosti hlásiť k Českému kráľovstvu a legitímny vládca Českého kráľovstva ho prijme za svoj.

Do spoločenstva Humanizmus ani do podobných spoločenstiev, pre ktoré je najväčšou hodnotou človek teda ľudské práva, vstupovať nechcem. Srdečne Vám Ďakujem.

Odpověď: Domnívám se, že tím, že král Velkomoravské říše Rostislav ji „opřel“ o duchovní základ přijetím duchovního principu cyrilo-metodějské mise, dal jí vibraci věčnosti, takže tento „duchovní okruh“ v rozporu s povrchní racionalitou trvá. Pouze tlak Maďarů vytlačil její centrum z Veligradu do Prahy., kde je reprezentována korunou svatováclavskou, korunou posledního oprávněného krále z boží milosti. Karel IV. s vyšším vedením tento stav zevně stabilizoval. Tuto duchovní říši již 11 století atakují lidé s černou nitkou. Jsou to všichni protislovanští štváči v Německu, ale také v Čechách proti Slováckům a na Slovensku proti Čechům. Podle toho působení jsou dobře identifikovatelní. Vaše prožitky může mít každý, komu se podaří vnitřně navázat na duchovní vedení tohoto duchovního okruhu. Svědčí o pozoruhodné neuvědomělé jasnovidnosti tvůrců slovenského znaku, kteří do něj umístili symbol tří hor, údajně Tatra, Matra, Fatra. Jenže v kontextu já v nich vidím symbol trojúhelníka s rameny Táta R, (kabalisticky otec síly tedy Bůh) Matka R, (matka síly tedy Matka země) a „fotr“ (pozemský otec).

Pohlédneme-li na nejvyšší horu tehdejšího centrálního knížectví (Moravy), uvidíme v Jeseníkách trojhoru Praděd, Velký Děd a Malý Děd. (Opět symbol trojúhelníka.) Navíc vousatý Praděd se shoduje jasně s představou nejvyššího Boha, jak je evokována podvědomím. Tím je jasně vyjádřeno, jak ti, kteří nejvyšší horu pojmenovali, podvědomě vnímali vnitřní vedení. Tedy „patronát“ Stvořitele nad daným územím. A protože jak se do „lesa volá“, tak se z něj ozývá, dostávali a dostávají Moravané prostřednictvím předků stálý přítok duchovní energie, (víry). Tedy ti, kteří o ni stojí. Až se naplní čas ateistických barbarů a odejdou, kam je srdce táhne, nastane zmrtvýchvstání velkomoravského duchovního okruhu.

Konec konců je to slovními druidy zapsáno v názvech Čechy (energie čchi), Prahy, (Práh A-vstup duchovní jiskry) Česka (skoč E - povznes etický rozměr), Moravy (Mrav A a O - duchovní jiskry a nekonečna, při čtení nazpět var Óm, slabika rozkmitávají duchovnost člověka), Brna (Ron B(oží), také bor B. nebo Obr N (neznámého). Také původní keltský (německý) název Mähren věští: přidáním C do názvu (v kabale duchovní proměna, vtělení duchovní ideje do hmoty) dostaneš Marchen, neboli Pravdu, zahalenou do pohádky! Atd.

Slovensko - Slovo nes K (nes slovo K), při čemž v kabale K znamená manifestační stav víry. Tedy slovní druidové radí Slovákům k překonání dočasné duchovní krize lidstva držet se víry Metodějovy. Tím jim bude symbol trojúhelníka (hor) vysílat energii. J. Staněk

• Z dopisu: *Vážený pane Staněk, jaký je Váš názor na Chartu 2004? Z jejího programu:*

My, níže podepsaní, nesouhlasíme s vládou a zákony této země, jež nám berou svobodnou vůli, zodpovědnost za sebe sama a naše děti, radost ze života a dokonce nás staví proti našemu svědomí... Co vlastně chceme? Normálně žít. Chceme, aby nám zákony této země neupřály ty nezákladnější práva:

- Právo nakládat se svým zdravím dle svého přesvědčení a svědomí.

- Svobodně se rozhodovat, jakým způsobem se budeme starat o své zdraví a zdraví svých dětí. Chceme si za sé peníze vybrat, jaké metody léčení a jakému lékaři či léčiteli se svěříme, nebo zda si nějakým způsobem pojistíme zdraví či nikoliv. Místo toho jsme nuceni platit zlodějsky vysoké částky povinnému zdravotnímu pojištění, které plynou do odvětví konvenční medicíny, jejíž podobu nepřímého „léčení“ neuznáváme a nevyužíváme. (Pokud žijeme zdravým životním stylem, jsme nemocní málo a pokud onemocníme, léčíme se jinak než u konvenčního doktora. Zdravotní pojišťovna nám návštěvu u lékaře nebo homeopata či jiného lékaře celostní medicíny nezaplátí.) Dále odmítáme podrobovat sebe a své děti lékařským zákrokům a vyšetřením, se kterými nesouhlasíme, jako jsou povinná očkování či povinné lékařské prohlídky...

• Právo rozhodnout se sami, zda budeme rodit doma nebo v porodnici, případně koho si vybereme za porodní asistentku.

• Právo na svobodné podnikání. Současné zákony v oblasti podnikání jsou pro drobné živnostníky doslova likvidační (minimální daň, povinné zdravotní a sociální pojištění, vysoké poplatky za nesčetné úřední výkony a různé nesmyslné hygienické normy, složitá daňová evidence a další...). Člověk nemá šanci si sám na sebe poctivě vydělat.

• Právo svobodně se rozhodovat o dalších věcech týkajících se našich životů. Odmítáme jakékoliv direktivní zásahy ze strany státu, společnosti či skupin do svého soukromí nebo znemožňující svobodnou volbu člověka (povinná registrace, čipování a očkování hospodářských a domácích zvířat, povinné ručení motorových vozidel a mnoho dalších...).

Vyzýváme všechny slušné lidi, přidejte se k nám. Za sdružení Paracelsus její předseda Zdeněk Samson Troníček a zároveň mluvčí Charty 2004. Další podrobnosti na www.charta2004.aktualne.cz

Odpověď: Tuto iniciativu nepodporujeme.

Člověk nemá právo nakládat se svým zdravím jak chce, protože následní mrzáci musí být živeni ostatními. Nebojujeme proti „školní“ medicíně, ale chceme její doplnění o duchovní rozměr. Svobodné podnikání musí být omezeno zákony, i hygienickými, jinak by chaotici (anarchisté) nepřičetným chováním ohrožovali ostatní nepoučené. Spravedlivý člověk nemá žádné námitky proti registraci, zločincům vadí. Myslím, že slušní lidé se nepřidají.

Sdružení Paracelsus usiluje o rozklad státu. Chartu 2004 měli vyhlásit za totáče, kdy se za to „platilo“. Nyní je takových odbojářů v každé hospodě za korunu kornout! J. Staněk

• Z dopisu: *Vážený pane Staňku, přečetl jsem s velkým zájmem vaši knihu „Falzifikace a falzifikátoři českých dějin“, kterou jsem obdržel od naší společné známé p. Ch., výměnou za moji knížku „Esoterika kolem nás“. Jsem ten člověk, který vede **Kosmické centrum nedaleko Sušice**.*

Jako původem přírodovědec jsem svým zaměřením experimentální esoterik, zaměřený nyní na mimozemské bytosti a kosmickou energii. S mnoha vašimi společensko-filozofickými myšlenkami a tvrzeními naprosto souhlasím, k některým jsem neutrální a s několika nesouhlasím. Jako tvůrčí přírodovědec měl jsem a mám též filozofické názory. Některé, se společenským zabarvením, jsem prezentoval v citované knížce. Transcendentno mělo, má a bude mít vliv na lidskou společnost, jak sám víte.

Mohli bychom spolu pohovořit, popřípadě s dalšími vhodnými osobami, zda nastala doba vzniku společenství spojující lidi s podobným myšlením. Srdečně zdraví Martin S.

Odpověď: Je velmi pravděpodobné, že velmi vyspělí mimozemšťané existují a možná i navštívili naši planetu či navštěvují. Pro takový pohyb mezgalaktický však musí být velmi vyspělí. Jako takoví ovšem nemohou mít zájem o setkání s divochy Země někde u Sušice, ani s divochy v Americe. Nemohou řešit divošské problémy, a k jejich řešení jim nemůžeme přispět.

Je to podobné, jako když za světové války přistál nouzově na divošském ostrově v Pacifiku, kde nikdy neviděli bělochy, americký bombardér. Posádka podělila divochy, pak pro ně přijeli zachránci. Po dvaceti letech na ostrov zavítali náhodně opět civilizovaní. Našli divochy, jak tančí a modlí se u zbytků stroje, dokonce vyrobili náhradní dřevěný, za účelem návratu „bohů“.

Moje představitost nesaží tak daleko, abych si myslel, že by se mnou ufouni chtěli něco probírat. Možná se mýlím, ale považuji to za hloupou ztrátu času. Myslím si, že je čas na objevení skrytých duchovních možností v nás, abychom v kosmické stupnici jako lidstvo postoupili a přiblížili se Stvořiteli. Je to perná práce, nic víc. Když se mnou ufouni chtějí mluvit, ať přijdou za mnou. Na dostaveníčka s ufounology a kontaktery se nedostavují, ale přejí jim úspěch. J. Staněk

Přečetli jsme za vás

• Z internetu: Lvi zachránili dívku z rukou únosců

Tři lvi zachránili v Etiopii dvanáctiletou dívku z rukou jejích únosců. Ti ji týden násilně zadržovali a několikrát ji zbili. Pak přišli lvi, únosce zahnali a děvče jistou dobu ještě střežili.

ADDIS ABEBA - „Hlídalek ji a pak ji prostě nechali jako dárek,“ vysvětlil policejní mluvčí Wondimu Wedaja z města Bita Genet. Kdyby prý lvi nepřišli, únosci by dívku nejspíše znásilnili a pak přinutili ke sňatku. Mluvčí připustil, že zásah lvů je v oblasti všeobecně považován za zázrak, protože šelmy mají tendenci na lidi spíše útočit, pokud se k nim dostanou příliš blízko. Biolog Stuart Williams vysvětluje chování lvů v tomto případě tím, že dívčin pláč jim zřejmě připadal jako nařikání mláďete.

Policie již zatkla čtyři muže podezřelé z účasti na únosu a pátrá po třech dalších. Podle odhadu OSN se více než 70 procent všech sňatků v Etiopii uzavírá pod nátlakem.

• Z internetu: Bush se zastal náboženské teorie vzniku života, 2. srpna 2005

Americký prezident Bush obhajoval nevědeckou teorii o vzniku života na Zemi. V rámci názorové rozmanitosti by se podle něj měla vyučovat na veřejných školách. Řekl to při diskusi s novináři. Postavil se tak na stranu náboženských konzervativců, kteří o vrácení teorie do škol usilují.

Náboženští konzervativci se snaží do výuky navrátit teorii inteligentního stvoření. Podle ní je život příliš komplikovaný na to, aby vznikl samovolně přirozenou evolucí, a proto na počátku musel být zásah nějaké vyšší moci.

„Myslím si, že součástí vzdělávání je, že vystavíme lidi nejrůznějším myšlenkovým školám. Pokud se mě ptáte, zda lidé mají být vystaveni vlivu nejrůznějších názorů, pak odpovídám ano,“ řekl Bush.

Křesťanští konzervativci, kteří jsou podstatnou součástí Bushova voličstva, se snaží výuku této teorie prosadit do veřejných škol. Vědci tuto teorii odmítli jako pokus o vnucování náboženství do vědeckého vzdělávání.

První konferenci o nové teorii uspořádalo v roce 1996 na Universitě Biola v Kalifornii 160 vědců a náboženských činitelů, kteří sice už akceptují evoluci i skutečnost, že se život vyvíjel po miliony let z jednobuněčných forem, ale stále trvají na tom, že evoluce směrem k člověku je řízena Bohem. Darwinismus je podle nich mrtvou teorií.

Za svým si ale stojí také kreacionisté, kteří chtějí zrušení výuky evoluční teorie a podpoření všeho, co poukazuje na boží stvoření světa. Kvůli odluce církve od státu nelze na veřejných školách vyučovat biblickou nauku, ale nová teorie podle komentátorů poskytuje nástroj, jak zákon obejít a dostat boží stvoření opět do školních lavic. IJA, iDNES, ČTK

• LN 12. 8. 05: „Vždyť vraždit je tak zábavné“ (pohled na mladistvé vrahy). Článek kvůli obsáhlosti nepřetiskujeme.

Ateistické cenzuře uniklo, protože má třetí oko oslepené, kam taková společnost směřuje. Na autentických mladých vrazilích je popsána absence svědomí jako korektoru jednání, který je božským darem za víru. Člověk s pootevřeným třetím okem si podle zásady: všichni a všude se chovají jako dotyční ateisté, kteří „se osvobodili“ od náboženských pověr, dovodí atmosféru této redukcionistické společnosti. Na základě této představy si teprve může představit smysl slov Ježíše, který o duchovních lidech říká: „Jste soli země.“ Bez soli je po-trava, tedy život, nechutný a nestravitelný. J. Staněk

• Meditace věřících je nejúčinnější. LN a MFD.

Náboženská meditace je podle amerických vědců účinnější než jiné druhy meditací. Lidé, kteří ji vykonávají, jsou údajně odpočatější a méně citliví vůči bolesti než lidé praktikující světskou meditaci. Vysvětlením rozdílnosti účinku by mohla být síla sugesce, tzv. placebo efekt, napsal ve svém nejnovějším čísle časopis New Scientist.

Amy Wachholtzová a Kenneth Pargament z Bowlinggreenké university v Ohiu sledovali tři skupiny studentů. Jedna skupina dva týdny meditovala o větech jako „Bůh je láska“ nebo „Bůh je mír“.

Členové druhé skupiny si např. říkali „jsem šťastný“ a třetí skupina dostala za úkol prostě se uvolnit. Členové první skupiny na závěr pociťovali větší ústup strachu než ostatní a kromě toho při dvojím měření tolerance vůči bolesti udrželi o minutu a půl déle ruku v ledové vodě. „V náboženské meditaci je obsaženo něco, čeho při jiné meditaci nelze dosáhnout ve stejné míře. My však nevíme, co to je,“ uvedla Wachholtzová.

Redukcionistům v tisku uniklo: Víme, co to je. Vyzářování Boha „nabíjí“ každého, kdo se jeho vyzářování otevře. Čím dokonaleji jej vnímá, tím silnější je přívod duchovní energie. Kdo objektivního Boha nevidí nebo jej vidí uvnitř v sobě, nemůže objektivně vyzářování přijmout podle zákona: jakou měrou měří, tak mu vyměří Bůh. Proto ateisté mají pravdu, (od satana), že Bůh neexistuje. Pro ně nikoliv! Ani v záhrobí! J. Staněk

• Dvě zprávy v jednom vydání deníku Rovnost (zkráceno):

- Vláda USA naléhavě žádá ostatní země světa o finanční a humanitární pomoc pro město New Orleans, které bylo stíženo hrozivým hurikánem Katrina.

- Vítězka tenisového finále US Open Kim Clijstersová obdržela za své vítězství šek v hodnotě 2,2 mil. dolarů, což je zatím nejvyšší finanční odměna pro jednotlivce v historii ženského sportu.

Bez komentáře.

• **Přednášky Bedřicha Kočího o duchovní léčbě**

Nedávno se nám dostaly do rukou namnožené přednášky Bedřicha Kočího o duchovní léčbě. Jelikož jsem toto jméno nikdy neslyšel, přistupoval jsem k nim zprvu opatrně, později však s obrovským nadšením, a když jsem přednášky dočetl, dokázal bych odpřisáhnout, že jsem na toto téma ještě nikdy nic lepšího nečetl.

Naprostu nechápu, jak je možné, že jméno B. Kočího upadlo téměř po sto letech v zapomnění. Jeho názory, a to nejen o duchovním léčení jsou totiž tak nádherné, že z hlediska kvality jen těžko nesou srovnání s názory jeho „slavnějších“ kolegů, jejichž knihy se vydávají po stovkách.

B. Kočí žil v Praze v 1. pol. 20. stol. Pracoval jako známý nakladatel a k duchovní léčbě se dostal „náhodou“. Jednou v cizině onemocněl těžce angínou. Ležel ve velké horečce a situace nebyla pro něj právě příjemná. Najednou si vzpomněl, že se v jedné knize (název není bohužel uveden) dočetl o sebeléčení, a tak jej napadlo, jestli by se nemohl něčeho podobného také odvážit. Připomněl si, že je to možné jen člověku, který je Bohu v upřímné lásce poslušen a začal hned zpytovat své svědomí. Vědom si své hříšnosti, nenalézal však žádného, velkého, těžkého hříchu. Po celý život žil střídme, pracoval pro rodinu a staral se o ni, nikomu vědomě neublížil a kde jeho síly stačily, snažil se pomoci i druhým. Proto, se svými menšími hříchy, odvážil se spolehnout na velkou milost a lásku Boží, která tolik odpuští, a proto prosil a zároveň doufal, že síla Boží k němu opravdu přijde, posílí jej a uzdraví.

V pevné víře, zbožně soustředěn k Bohu, uvědomil si, že se na nikoho nehněvá, vůči nikomu nemá žádné nenávisti, že se svými blízkými žije v plné harmonii a lásce, že všechno tvorstvo boží upřímně miluje, opakoval si v duchu slova modlitby, kterou znal z oné knihy.

„Všemohoucí a milosrdný Bože - Pane můj, prosím Tě, dovol mi, abych si směl opět uvědomiti, že jsem vyšel z Tvého velikého Ducha, že jsem projevem Tvé lásky, že jsem dítětem Tvým a Ty jsi mým nejlaskavějším Otcem. Ó, prosím Tě, dopřej mi, aby Tvá láska, síla vše uzdravující, vše v život uvádějící a vše při životě udržující, prošla nyní mým tělem, zejména mým nemocným krkem, a já věřím, že jakmile se tak stane, budu úplně zdrav. Proto otvíráj celou bytost svou a prosím Tebe, dej, ať síla lásky Tvé vejde do mne!“

V téže chvíli, leže nehybně se zatajeným dechem, poznal skutečně, že zvláštní, oblažující teplo prochází jeho celým tělem. Teprve po chvíli, aby nerušil příchod ani proudění této uzdravující, posilující vlny lásky Boží, poděkoval Bohu za to, že jeho prosbu vyslyšel:

„Děkuji Ti, dobrotivý Bože - Pane můj, za tu milost, kterou jsi mi právě prokázal a mne láskou svou uzdravil. Věřím, že jsem zdrav - věřím, že jsem zdrav - věřím, že jsem zdrav!“

(Před tímto poděkováním se nesmí uvažovat o tom, zda toto léčení pomohlo či ne. Je naprostu nutné pevně věřit, že léčení mělo žádoucí výsledek, a proto v tomto přesvědčení ihned za uzdravení poděkovat. Pak také toto uzdravení může být skutečně trvalé, ne jen chvilkové!!!)

Když vyslovil tato slova díky, cítil se tak posílen a všech bolestí zbaven, že jej tato zázračná změna přiváděla v úžas.

Poté co se B. Kočí vrátil z ciziny, brzy se mu naskytl okamžik, který přímo žádal, aby se pokusil použít této metody i u osoby jiné. Jeho šestiletá dcera po nesprávně léčeném záškrtu ochrnula na celém těle. Půl roku zůstávala úplným mrzákem a veškeré lékařské zákroky selhávaly. Ještě než se B. Kočí k zákroku odhodlal, na prvním místě si znovu - tak jako při svém prvním pokusu - uvědomoval, zda je hoděn této veliké milosti a smí-li se vůbec něčeho podobného odvážit. Zpytoval své svědomí, nemá-li snad nějaký těžký hřích, který by mu v tom zabraňoval, nebo není-li v jeho duši nějaká zášť proti někomu, která by mohla být překážkou v dosažení dobrého výsledku tohoto, tak odvážného pokusu.

Dítě odnesl na palouček, svlékl jej do naha a položil na tři polštáře vycpané senem. Nejprve nechal na nahé tělíčko svítit slunce a v jeho záři prosil Boha o uzdravení nemocné.

Rekl: **„Pane Ježíši, Ty jsi pravil, že uvěříme-li Tvému učení a vynasnažíme-li se vésti svůj život dle Tvého svatého učení, že o cokoliv požádáme Otce nebeského - dá nám. Věřím, že jedině Ty, Pane, můžeš naše dítě uzdravit. Jen Ty můžeš učinit to, co nemůže učinit žádný lékař. Proto prosím Tebe, smiluj se nad tímto dítětem, prožář je svou Láskou a uzdrav je!“**

Po této prosbě pozoroval, že celé tělíčko děvčátka bylo polito kalným potem. Krupěj vedle krupěje, a to krupěje značné velikosti. V téže chvíli dostal vnuknutí, aby položil ruce na ony orgány těla, které byly ochrnuty a masíroval je.

Jakmile přiložil ruce na tělíčko, pot ihned zmizel. Tento fakt přijal jako znamení, že prosba byla vyslyšena a dítě je zdrávo.

Řekl proto: **„Děvenko moje, víš to, že už jsi zdráva?“**

Otočila k němu hlavičku s nedůvěřivým pohledem.

„Ty musíš věřit, že jsi zdráva, když ti to tatínek řekne. Vstaň a postav se na nožičky!“

Dcerka skutečně vyskočila, postavila se na nožičky, začala rukama mávat a poprvé po půl roce promluvila: **„Opravdu, tatínku, už mne nic nebolí!“**

Přesto trvalo dalších třináct let, než se dostal k dalšímu podobnému léčení a zároveň ke svým proslulým duchovním přednáškám.

Z článku „Pražský divotvorce“ spisovatele Eduarda Štorcha, otištěném v časopise „28. říjen“ ze dne 23. 2. 1925 o Bedřichu K. vyšlo (zkráceno):

„... V našem středu žije podivuhodný muž, B. K., v soukromém zaměstnání známý nakladatel populární literatury. Léčí těžké neduhy trpících lidí jako kdysi Ježíš. Modlí se nad nemocnými, vkládá na ně ruce a hluší slyší, slepí prohlédají, ochrnutí povstávají z lůžek svých a berly odhazují.

Byl jsem ve čtvrtek, 19. t. m. přítomen přednášce, kde p. B. K. referoval o své divotvorné činnosti. Sál Merkuru byl neobyčejně navštíven, lidu namačkáno. Pan K. mluvil prostě, upřímně, bez jakéhokoliv pathosu. Úvodem pravil, že si nepřál, aby byl uveden na veřejnost, ale v jednom deníku bylo nedávno ukázáno na jeho činnost, a tu aby zamezil šíření lichých zpráv a fantastických povídek, odhodlal se veřejně pověděti, kterak své nemocné léčí.

Přednesená fakta vzbudila úžas. Posлуhači se domnívali, že opravdu žijí v době Kristově, kdy na jeho slovo se otevíraly uši hluchých, oči slepých, klouby ochrnutých.

Od žádného pacienta nepřijme pan K. odměny. Léčí nemocné z lásky k lidem. Překvapující způsob této léčby vzbudil po Praze i jinde veliký zájem. Je to případ neobyčejného člověka, nadaného velikou sugestivní mocí. Odborníci by měli jeho způsob studovati k blahu tisíců trpících. Nelze popírati, že pan K. skutečně vyléčil množství nemocných, s nimiž si dosavadní věda lékařská nevěděla rady. Je tu tedy příležitost k velikému pokroku v lékařství...“

Přednášky Bedřicha K. nezahrnují pouze jeho léčitelské úspěchy, ale je zde uvedena celá řada jeho názorů s léčitelstvím a duchovním životem související. Za pozornost stojí jeho přednášky „Proč jsou lidé nemocní“ (Ženeva 24. - 26. 1. 1931) a „Víra a náboženství“ (Batizovce, Slovensko, 4. 5. 1923).

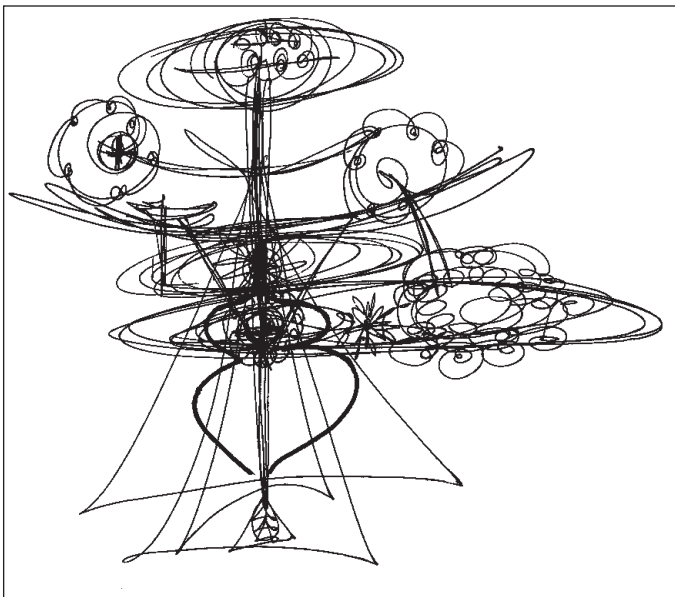
Z první z nich lze zkráceně hlavní příčiny onemocnění shrnout do těchto bodů:

1. Choroby vyvolané zlem
2. Choroby přivolané myšlenkou na nemoc
3. Choroby vzniklé ztrátou víry
4. Choroby vzniklé nesprávným způsobem života, jak hmotného, tak i duchovního
5. Choroby vzniklé ovládnutím bloudících duší
6. Choroby karmické

Po prostudování B. Kočího je jasné, že nepoužíval klasické metody léčení, tj. vlastního magnetismu či jakékoliv jiné, získané energie, ale opravdu té nejvyšší formy léčení, jejímž darem je obdařeno jen velmi málo lidí. Sami máme s touto formou léčení také zkušenosti (viz léčba přes duchovní automatickou kresbu dr. Brzobohaté, o které byla řeč v minulém čísle Občasníku) a je nutno říci, že tato léčba - pokud je nemocnému dovolena - opravdu vypadá jako zázrak. Mnohokrát se nám stalo, kdy člověk, jemuž lékaři dávali max. pár dní života, do druhého dne vstal a byl zdraví!!! Zde je však velmi nutné si uvědomit, že ne všem nemocným se dostane boží milosti uzdravit se. Je-li jim toto dovoleno, měli by od tohoto okamžiku naprosto změnit svůj život!!! Bohužel velmi často se setkáváme s případy, kdy takto vyléčený člověk prohlásí, že to byla „náhoda“, resp. že se lékaři v jeho původní diagnóze zmýlili a jeho život se nijak nezmění... V naprosté většině ani nepoděkují.

Určitě není náhodou, že namnoženě přednášky jsme dostali od naší velmi dobré známé, která je touto schopností též obdařena a jejíž výsledky, přestože se léčitelství přímo nevěnuje, jsou také úžasné. Toto jen potvrzuje, že forma duchovního léčitelství prostřednictvím Boží milosti opravdu funguje a do budoucna by se jí mělo věnovat více pozornosti.

Z toho, co jsem od B. Kočího četl, jsem byl tak nadšen, že v příštím roce, bych chtěl některé z jeho přednášek vydat knižně, doplněné o poznatky, ke kterým jsme dospěli za 15 let naší činnosti v Agape. Pokud se nevážou na zmiňované přednášky autorská práva a bude-li na vydání této zcela mimořádné publikace dost peněz, mají se naši čtenáři opravdu na co těšit. A. Červený

Duchovní napojení B. Kočího.

Pro lepší pochopení srovnajte kresbu s kresbami ostatních duchovních velikánů v naší knize „Duchovní vývoj lidstva“.

V každém případě je zde vykreslena vysoká duchovní úroveň vědomí a mimořádné napojení do nejvyšších duchovních sfér. J. Brzobohatá

Cestování

V minulém čísle Občasníku jsem popisoval cyklistickou cestu po Venezuele, kterou jsem absolvoval na přelomu února a března tohoto roku se svým kamarádem Zdeňkem Berkou, bývalým vrcholovým cyklistou. Na konci vyprávění jsem se zmínil o tom, že jsem byl vlastní nepozorností okraden o fotoaparát. Příběh je to natolik zajímavý a poučný, že jej zde uvádím podrobněji.

Schylovalo se již k večeru, když jsme přijeli do malé vesničky na pobřeží Karibského moře. Museli jsme sem odbočit ze silnice, vedoucí kolem pobřeží, a do vesnice, která se nazývala Chirimena, jsme se dostali po pěti kilometrech úzké cesty, která nikam dál již nevedla. Vesnice se rozprostírala podél moře v délce jen asi dvě stě metrů. Našli jsme zde jednu zavřenou restauraci a dva mrňavé obchůdky, kde jsme si nakoupili jídlo k večeři - chleba, rybičky, sýr a pivo. Dokonce jsme si všimli i jedné „ubytovny“, ale tato byla tak ubohá, že nás ani nenapadlo, že bychom ji využili. U písčité pláže jsme totiž narazili na krásné vybetonované a zastřešené místo s betonovými stoly a sedátky. Dokonce zde byl i stánek, kde se podle cedulí dalo koupit nějaké občerstvení, ale tento byl zavřený. Netuším, jestli to bylo z nedostatku turistů (byli jsme zde jediní zahraniční hosté a asi i jediní „přespolní“) nebo díky pokročilé odpolední době, ale místo na spaní to bylo jako z pohádky. Radovali jsme se, že poprvé za celý pobyt ve Venezuele nemusíme stavět moskytiéru, neboť tak blízko moře komáři většinou nebyvají.

Nádherně jsme se vykoupani a najedli a do úplné spokojenosti nám chybělo už jen málo. Libovali jsme si, jak krásné a romantické místo jsme objevili v předposlední den našeho cestování. Asi sto metrů od nás po setmění otevřeli v jednom domě okénko, kde začali prodávat vychlazené pivo - co více už jsme si mohli přát?

Jak se dalo očekávat, místní obyvatelé nás hned zaregistrovali, ale trvalo delší dobu, než se někteří osmělili a přišli za námi. Nejprve to byli mladí výrostci, kteří se přišli zeptat, jestli nemáme cigaretu, pak i starší, ale ti po nás nic nechtěli. Jen se ptali odkud jsme a kam jedeme. Nejotravnější však byli dva tmaví chlápci středního věku, kteří na nás dokonce vyžebřali i pár piv a nějaké drobné. Neustále nás nutili, ať se jdeme ubytovat do místní ubytovny, a jak jsme po chvíli pochopili, zřejmě by dostali nějakou provizi, kdyby se jim podařilo nějakým způsobem nás přemluvit. Dali jsme jim ale určitě víc peněz, než by bývala byla jejich domluvená provize, i když pro nás to bylo jen pár drobných.

Večerní hodina již pokročila, okénko s vychlazenými plechovkami piva již zavřeli, uličky se vylidnily, ale dvěma našim novým „kamarádům“ se stále nechtělo odejít.

„Tak si jich nevěšmej,“ říkal Zdeněk. „Oni pak určitě odejdou.“ Sám se své rady držel a během pár minut usnul.

Mně však jejich přítomnost nedělala dobře. Šestáým smyslem jsem vycítil, že „něco“ na nás chystají, a toto zjištění mě nenechávalo klidným.

„Ty Zdenku,“ budil jsem svého kamaráda, „mně se to nelíbí“. Cézár (tak si jeden z pobudů říkal) nás neustále chodí kontrolovat, jestli už spíme. Normálně se chodí ujišťovat, jestli už mám zavžené oči. Když se ho pak zeptám, co chce, něco jen zamumlá a jde si zase sednout kousek od nás. Ten člověk na nás určitě něco chystá.“

„Ale prosím tě, ty trpíš nějakým stihomamem. Co by nám mohli ti chudáci udělat?“

Když jsem Zdenka vzbudil podruhé, dost nervózně mi vynadal a řekl, ať ho takovými blbostmi neotravuji a ať ho již dál nebudím. Jeho postoj mě svým způsobem uklidnil. Kdybych zde byl sám, na sto procent bych se sbalil a šel spát do té ubytovny, ale takhle jsem si dal tašku s doklady, letenkou, penězi, deníkem a fotoaparát pod hlavu a kupodivu jsem také docela rychle usnul.

Ani ne za půl hodiny mě však vzbudil nějaký nepříjemný pocit. Nejprve jsem nevěděl, co to je, ale vzápětí jsem si s hrůzou uvědomil, že celá taška, kterou jsem měl pod hlavou, je pryč. Málem mě trefil šlak. Třicet hodin před odletem přijít o pas a letenku v nějaké zapadlé vesnici není vůbec žádná sranda! Naopak byl jsem z nenadálé situace pěkně vyděšený. Dokonce jsme v první chvíli začali se Zdeňkem zmatkovat. S baterkami jsme vyběhli do okolí a hledali Cézara a jeho komplice. Místo na spaní jsme tak nechali zcela bez dozoru a kdyby byli ti dva zloději o trochu chytřejší, v tuto chvíli nám mohli ukrást i všechno ostatní. Naštěstí se spokojili pouze s mojí taškou a na místo činu se již nevrátili.

Po chvíli neúspěšného pátrání jsem zaběhl na místní policejní stanici. Dva vyplašené policajty jsem vytrhl z nehlubšího spánku a dokonce je přinutil, aby něco podnikli. Bylo to však úplně zbytečné. Policajti, kteří nebyli místní, se s obrovským strachem a odjištěnými pistolemi plížili liduprázdnu vesnici a z každého zaštekání psa si málem označovali kalhoty. Za chvíli to stejně vzdali a řekli, ať se za nimi stavím až ráno a s úlevou se vrátili do bezpečí svoji služebny.

My jsme to vzdali také. Zdenek usnul během minuty, já se až do rozbřesku modlil, ať to dobře dopadne a střídavě přemítal, co budu ráno dělat, aby to dobře dopadlo. Nakonec jsem si připravil plán - vtrhnu za majitelem ubytovny a vychrlím na něj, že vím, že v tom má určitě prsty. Určitě si Cézara najal, aby nás vytrestal za to, že jsme pohrdli jeho ubytovnou.

Hned jak vylezlo sluníčko, udělal jsme to, co jsem si předsevzal. Jenže chlapík se tvářil tak překvapeně, že jsem mu i uvěřil, že o nočním incidentu nemá ani tušení. Jelikož jsem měl v ukradené tašce také poslední dvě pilulky antimalarik, vymyslel jsem si, že jsem vážně nemocný a že ty prášky potřebuji. Zcela s vážnou tváří jsem tvrdil, že pokud si do oběda nevezmu jeden prášek, klidně se může stát, že jim tam umřu. Toto nakonec zabralo alespoň natolik, že majitel ubytovny zorganizoval partu asi pěti lidí, která v rojnici začala hledat kolem místa, kde jsme spali.

Určitě to mělo svůj význam, neboť po chvíli jeden z hledajících křičel, že našel mapu, další obal od spacáku a další obal od karimatky, které zloději v noci z tašky buď vytrousili nebo vyhodili. V každém případě podle místa nálezů jejich kroky směřovaly na místní hřbitov, v jehož těsné blízkosti jsme nocovali.

Hřbitov byl maličký, asi 20x20 metrů, takže nebylo problémem jej důkladně pročesat. Nic dalšího se však již nenašlo. Byl jsem zdrcený a i dobrovolníky to s nastupujícím vedrem přestalo bavit a postupně se rozprchli. Cézara ani jeho komplice jsme nenašli, což jen potvrdilo moji domněnku, že to byli oni. Se Zdeňkem jsme ještě jednou důkladně prohledali hřbitov, ale opět nic. Dokonce i Zdenek to vzdal.

Stál jsem tam jako hromádka neštěstí a přemýšlel co dál. Stále jsem však věřil, že se situace nějak vyřeší. Pak jsem si vzpomněl, že v podobných chvílích se vždy mohu s důvěrou obrátit na své neviditelné ochránce a tak jsem je poprosil, ať mi nasměrují mé kroky tam, kde bych alespoň něco mohl najít. Při podobných prosbách se plně poddám svému vedení a ochraně a v takovýchto chvílích se ze mě stane jakási „loutka“, se kterou můžou ti „nahoře“ manipulovat. (Mám s tím ty nejlepší zkušenosti!)

Jenže mé kroky vedly tímto způsobem opět na hřbitov! „Na hřbitov neé“, bránil se můj rozum. „Tady je to prohledané tak důkladně, že nám rozhodně nemohlo nic uniknout!“

V jednu chvíli se mé kroky zastavily. Rozhlédl jsem se pozorně kolem sebe, ale nic jsem nezahlédl. Zavřel jsem oči a úpěnlivě jsem se začal modlit: „Pane Bože, věř mi, že vůbec nechci zpět peníze. Zdeněk jich má ještě dost, půjčím si od něj. Ani už nechci letenky, ty mně určitě vystaví přímo na letišti, neboť mě mají v kanceláři letecké společnosti, se kterou letíme, v počítači. Foťák oželím, deník si napíšu ještě při čerstvých vzpomínkách nový, ale pas potřebuji. Ne však proto, abych si ušetřil starosti při vyřizování náhradního na velvyslanectví v Caracasu, ne proto, že mi ho nevystaví na počkání, a letadlo mi tak uletí. Když na to přijde, klidně zde zůstanu o pár dní déle a koupím si novou letenku. Pane Bože, prosím, ten pas nechci kvůli sobě. Nemůžu přece nechat ve štychu mé kolegy v práci, kterým vlice znesnadním život tím, že přiletím později...“

Má modlitba byla opravdová. Myslél jsem ji naprosto upřímně a to, co jsem v duchu říkal, byla pravda. Modlil jsem se sice bez přestání celou noc, ale až teď jsem v duchu naplno vyslovil, že ty věci nepotřebuji pro sebe, ale proto, abych neznesnadnil život jiným.

Po chvíli jsem otevřel oči a co nevidím - metr přede mnou leží moje taška, ze které vyčuhuje červený deník! Mezi hroby v krátkce stríženě travičce věc naprosto nepřehlédnutelná a viditelná snad na padesát metrů! Radostně jsem skočil po tašce, aby mi náhodou nezmižela tak, jak se náhle objevila, a abych vzápětí zjistil, že kromě digitálního fotoaparátu a cyklocomputeru (o kterém jsem ani nevěděl, že jsem si jej tam večer schoval) je všechno na svém místě. Dokonce i peníze! Byly sice schované, ale naprosto nechápu, jak je Cézár nemohl objevit. Bylo jich tam tolik, kolik si jich ten blbeček nenashromáždí ani za celý rok... Ještě že už to nikdy nezjistí, asi by ho na místě ranila mrtvice.

Většinou lidí vyvstane na mysl otázka, jak se taška na hřbitov dostala, když zcela evidentně tam před tím, než jsem zavřel oči, nebyla! A žádné zuchnutí, že by ji tam zrovna někdo vhodil, jsem neslyšel! Já však jiné vysvětlení než to, že byly mé modlitby vyslyšeny a že šlo o zázrak, nemám, a nikdo mě v tom nezviklá.

Zdenek, zatvrzelý ateista, se ani moc nedivil. Mému vysvětlení se usmíval a kdoví, co si o mně v tu chvíli vůbec myslel. „Prostě jsme tu tašku přehlédli,“ bylo jediné, co ho napadlo.

A pro dokreslení situace ještě jak to dopadlo s místní policií:

„Byl to Cézar, zahlédl jsem ho v noci, když to bral,“ lhal jsem pak na policii jako když tiskne. „Tak ho najděte a zadržte“, prosil jsem je s nadějí, že se tak možná najde i fotoaparát.

„Sí,“ říká policajt a sedí dál.

„Tak napište alespoň zprávu, abych měl něco pro pojišťovnu,“ vyžadují po něm.

„Nemáme papír,“ tvrdí příslušník zákona.

„Já vám papír seženu,“ nedám se jen tak odbýt.

„Stejně nemáme razítko.“

„To se mi snad jen zdá. Tak přivedete sem toho Cézara nebo ne?“

„Sí,“ ale nehnutě sedí dál...

Dál jsem už neměl slov a přestože jsem přišel o naprosto všechny fotografie, které jsem po cestě pořídil, (asi 500 snímků, které byly na jediné kartě vložené ve fotoaparátu), neskonale šťastný jsem Chirimenu opustil. Počasí začínalo zase pěkně přitápět a nás čekal poslední den jízdy po Venezuele - 150 km podél členitého pobřeží až do hotelu poblíž caracasského letiště, kde jsme měli uloženy přepravní tašky na naše bicykly...

A jaké z toho plyne poučení? **Pokud máte vycit'ování** (také spojení s duchovními ochránci a duchovním vedením), **na které se můžete plně spolehnout, nenechte se ovlivnit svým rozumem nebo někým jiným!** Často to může skončit velmi špatně. A. Červený

Nové nahrávky z přednášek

• Sattva Opočno 8/2005

Názvy jednotlivých přednášek: Zdraví ducha 1h 53 min, Zdraví duše a těla 2h 9min, Novinky ve výživě 2h 4min, Vztah muže a ženy 2h 11min, Falzifikace dějin 2h 16min, Duchovnost, náboženství, terorismus, islám 2h 1min, Otázky a témata z publika 2h 4min. Jako bonus je zde vyprávění A. Červeného o jeho cyklistické cestě po Venezuele 2h 12min. **Komplex všech přednášek (16h 55min) je pouze ve formě MP3, cena 400 Kč.**

• Ostatní přednášky dr. Staňka, které byly od roku 2003 postupně nahrávány a na stránkách Občasníku nabízeny, lze i nadále objednávat. Jejich úplný seznam je na našich internetových stránkách www.agapebrno.cz.

Doporučujeme:

Prodloužený víkend s dr. Staňkem:

- Hotel Panorama, Deštné v Orlických horách: 6. - 9. 10. 2005.

Program: Princip Krista, sedm axiomů poselství Ježíše, sedm rituálů předkoncilového křesťanství, nemoci člověka - projev jeho duchovního vedení životem, islámský terorismus. Cvičení jógy a pěší turistika. Cena 1980 Kč.

Objednávky na tel č. 494668377, 608577791, František Vrba.

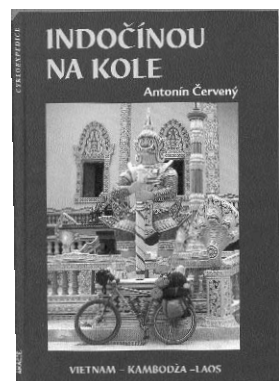
Přemýšleli jste již o vhodném vánočním dárku pro své blízké?

• **Máme pro vás výhodnou nabídku.** Právě jsme získali z vydavatelství Akácie limitovaný počet knih „Indočinou na kole“ (A. Červený) za velmi dobrou cenu. Kniha, doplněná o velké množství barevných fotografií, uspokojí svým obsahem a provedením i nejnáročnějšího čtenáře. Kniha je určena všem věkovým kategoriím.

Kniha, jejíž maloobchodní cena zůstává i nadále 299 Kč, je pro vás nyní za **189 Kč!** Využijte tuto předvánoční nabídku a potěšte své blízké a známé.

...Asi po padesáti kilometrech jízdy jsem konečně odbočil z hlavního tahu doleva, abych podle plánu projel území rozprostírající se jihovýchodně od Saigonu. Provoz sice utichl, ale přibyl počet pokřikujících dětí i dospělých. Ono to vůbec není příjemné jet v dešti pozdravů a dělat, že není slyšet. A odpovídat? - to je ještě horší varianta. Chvilí jsem si jízdu zpestřoval tím, že jsem lidem odpovídal všemi možnými pozdravy, které mě zrovna napadly. Bylo docela zábavné sledovat zmatené domorodce, když jsem na ně namísto „hello“ křikl „guten tag, servus, ahoj, čau, zdravstvuj“ a jiné pozdravy, na které jsem si v tu chvíli vzpomněl. Ale i tato hra mě moc dlouho nebavila.

Náštestí netrvalo dlouho a já dorazil do dnešního cílového městečka. Při obědě na mě tady zase všichni tak koukali, že jsem si až začal myslet, že jsem nějak zvláště umazaný nebo jinak poznamenaný, protože pozornost, kterou jsem vyvolal, byla i na Vietnam dosti vysoká. Napřed se na mě otočili hosté maličké pouliční vyvařovny. Poté se zastavili všichni kolemjdoucí, aby zcela nepokrytě na mě zírali a dokonce jsem zaregistroval i pokřik už těch, kteří na mě koukali, směrem do ulice ve smyslu: „Hej, Franto, pojď se podívat na tady toho exota. To jsi ještě neviděl!“ A všichni ti Frantové opravdu přišli, aby mlčky zírali, jak jím rýži s masem a zeleninou. Sem tam si mezi sebou něco na moji adresu řekli a tomuto se pak hloupě zasmáli. Než jsem dojedl, hlouček se rozrostl asi na dvacet lidí. Navenek jsem dělal, že si jich nevšímám, ale v duchu jsem zuřil a nejraději bych po nich začal házet alespoň tou rýží...

Pokyny pro předplacení Občasníku Agape pro rok 2006:

Předplatné pro rok 2006 zůstává stejné jako pro rok minulý, stejně tak jako výhody, které se zaplacením předplatného nabízíme.

- Předplatné Občasníku Agape na rok 2006.....130 Kč

Současné Vám znovu nabízíme možnost zvýhodněných služeb, které získáte prostřednictvím níže uvedených předplatných. I když si naprostá většina z Vás toto „navýšení“ oproti běžnému předplatnému prostřednictvím slev v průběhu roku vybere, nám to opět pomůže tím, že se nám peníze sejdou naráz a lze tak jimi v rámci nakladatelství Agape disponovat.

- Předplatné Občasníku Agape rok 2006 .....330 Kč
a slevy na všechny knihy a přednášky Agape 30%

- Předplatné Občasníku Agape na rok 2006 .....530 Kč
a slevy na všechny knihy a přednášky Agape 30% + slevy na analýzy
(„Osobní analýza jemnohmotných těl“, „Osobní energetické zářiče“, kresba partnerských vztahů) a kresby negativních zón 25%

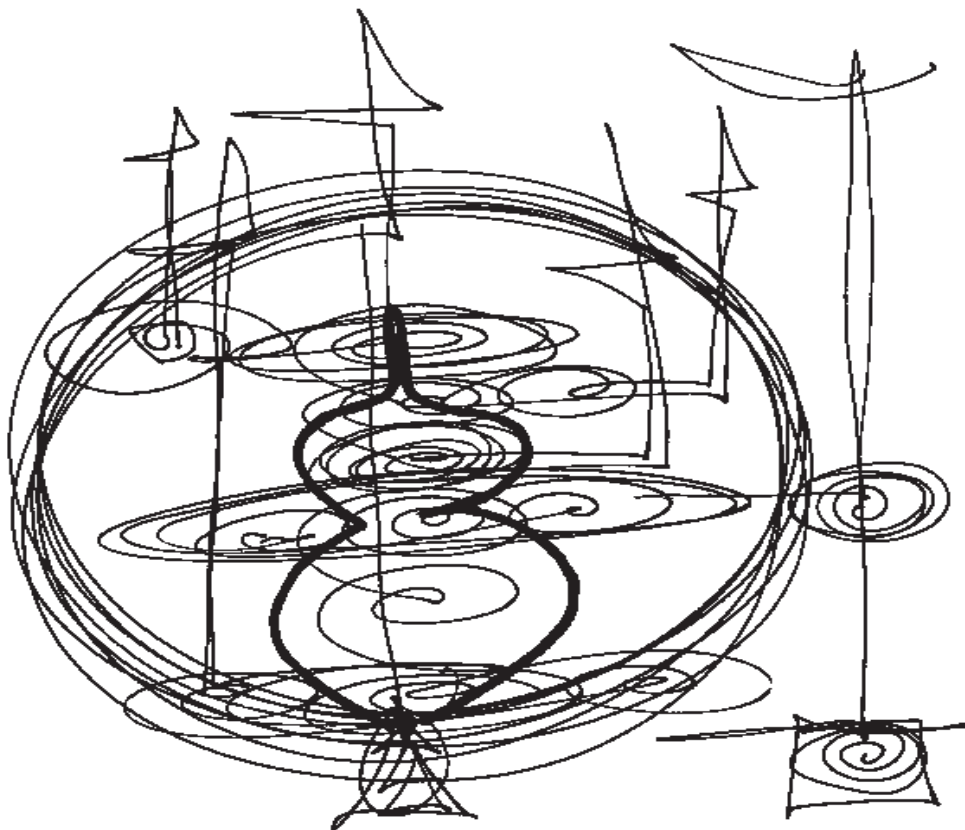
Poznámka: Slevy neplatí pro nahrávky z přednášek, neboť jejich cena je již tak minimální.

Způsob platby:

Předplatné na rok 2006 lze zaplatit **poštovní složenkou typu „C“** s tím, že do zprávy pro adresáta napíšete „**Občasník 2006**“ nebo **převodem na účet č. 1354883319/0800** (název účtu: Antonín Červený).

V případě bankovního převodu nám však dejte jakkoliv vědět, že jste předplatné zaplatili (písemně, telefonicky, e-mailem nebo nejlépe lze při platbě vložit „**zprávu pro adresáta**“ - napište sem: „**Občasník 2006, celé jméno a příjmení předplatitele**“), čímž nám ušetříte mnoho práce se složitým vyhledáváním a zařazováním platby. V minulém roce nám přišlo několik plateb po 130 Kč, u kterých bylo ve výpise napsáno např. „Státní lesy“, Hana“ aj., které jsem dodnes nebyl schopen identifikovat a tedy k nikomu přiřadit, neboť banka údaje o plátcích bez výjimky neposkytuje!

Ti z Vás, kteří si Občasník předplatí poprvé (Vaši adresu ještě nemáme v naší kartotéce) a použijí bankovní převod, by nám měli zaslat přesnou adresu, kam bychom Občasník měli zasílat.

Energetická kresba pro posílení vitality pro toto podzimní období

Energii lze čerpat přikládáním rukou na obrázek nebo nošením zmenšené kopie kresby u sebe a s prosbou k přírodním silám a Matce zemi o předávání potřebné energie. (J. Brzobohatá)